Nr. 13. Wtorek, 18. Stycznia 1887. Rok 77.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej„ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Dnia 15 stycznia 1887 roku, wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu, I zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 1. Ogłoszenie Ministerstwa skarbu z dnia 11 grudnia 1886 r., o postępowaniu przy ocleniu siarkanu wapna.

Nr. 2. Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 13 grudnia 1886 r., o obowiązku kontroli szmat w okręgach granicznych Czech, Morawii, Szląska, Galicyi, Górnej Austryi, Salcburga, Tyrolu i Vorarlbergu.

Nr. 3. Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 28 grudnia 1886 roku, o ustanowieniu dodatkowego zrównania na wadze, przy ocleniu smoły z węgli kamiennych w wagonach cysternowych.

Nr. 4. Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11 stycznia 1887 r., o zawartem z ces. rossyjskim rządem porozumieniu, co do postępowania przy wydalaniu obustronnem włóczęgów, jako też indywiduów nie posiadających paszportów i środków utrzymania.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 18 stycznia.

Wśród przesilenia wywołanego ostatniemi wypadkami parlamentarnemi, został otwarty sejm pruski mową tronową, odczytaną w zastępstwie króla przez ministra Puttkamera. Wobec panującego wzburzenia umysłów nie można się dziwić, że otwarcie reprezentacyi pruskiej, poprzedziły różnego rodzaju pogłoski, jak ta na przykład, że sejm zostanie wezwany do naprawienia przynajmniej w części ujemnej akcyi parlamentu niemieckiego. Tego rodzaju wersya jednak, już dla tego samego wydaje się bezpodstawną, iż w chwili, gdy wezwano lud niemiecki do wybrania nowego parlamentu, głównie dla załatwienia przedłożenia wojskowego, rząd nie mógłby równocześnie apelować do sejmu pruskiego, chociaż ewentualność taka, na wypadek ponownego odrzucenia projektu rządowego nie jest bynajmniej wykluczoną, co zresztą podniósł sam kanclerz w ostatniej swej mowie. Mowa tronowa nie zawiera też ani słowa w tym przedmiocie, nie wspomina nawet o rozwiązaniu parlamentu niemieckiego i traktuje wyłącznie sprawy wchodzące ściśle w zakres królestwa Prus. Zasługuje ona na uwagę w potrójnym kierunku: najpierw daje dość szczegółowy pogląd na finanse królestwa, następnie dotyka rokowań z Watykanem w sprawie kościelno-politycznej, a w końcu zapowiada dalsze zarządzenia w dzielnicach polskich, przeciw polonizmowi.

Pod względem finansów orędzie wypowiada otwarcie, że położenie nie jest takie, jakiego życzyćby sobie należało. Dochody w ubiegłym roku administracyjnym były o 2·5 mil. marek mniejsze od preliminowanych, a dla pokrycia niedoboru okaże się potrzeba zaciągnięcia pożyczki w wysokości 28·5 milionów: ponieważ oprócz tego Prusy będą zniewolone zapłacić na potrzeby cesarstwa, tytułem przypadającego na nie udziału w wspólnych wydatkach, 19 milionów, których pokrycia nie ma na razie, więc ogólny niedobór podniesie się prawie do 50 milionów marek. Do tak niepomyślnego stanu finansowego przyczynił się głównie ubytek w dochodach z górnictwa i kolei żelaznych, rychłej zaś poprawy stosunków tem mniej można się spodziewać, że nie ma na razie widoków, aby powiodło się rządowi przeprowadzić te pośrednie podatki, głównie monopole, za pomocą których liczył na przywrócenie równowagi w budżecie.

Nie jest może przypadkowem, że w chwili, gdy wezwano ludy cesarstwa do uskutecznienia nowych wyborów do parlamentu, tych wyborów, które odbywały się już kilkakrotnie pod hasłem ukończenia walki kościelnej i potrzeby wysłania jak największej liczby zwolenników frakcyj zwalczających system inaugurowany ustawodawstwem majowem—otóż wobec tego, powtarzamy, nie jest może przypadkowem, że mowa tronowa zapowiada z naciskiem zamknięcie rewizyi ustawodawstwa majowego i przywrócenie zupełnie normalnych stosunków, między rządem pruskim i Watykanem. Oświadcza ona przy tej sposobności, że przyjazne stosunki między rządem królewskim a Kuryą rzymską wzmacniają się coraz bardziej „ku wielkiemu zadowoleniu króla“, i dodaje, że rząd wniesie odpowiednie kościelno-polityczne przedłożenia. Można się domyślać, że wedle mniemania rządu, wyborcy z mniejszym, niż dotychczas naciskiem, zechcą popierać mandaty najsilniejszego w parlamencie stronnictwa centrum, skoro sprawa kościelna, około której toczyły się dotychczas wszystkie agitacye wyborcze, znajduje się już na drodze zupełnego a zadawalającego dla katolików załatwienia. O ile rachuby te okażą się trafnemi, okaże niedaleka przyszłość; stronnictwo pana Windthorsta jednak, jak donoszą z Berlina, jest najlepszej myśli, pewne zwycięztwa, a organa jego twierdzą, że centrum nie ma obawy utracenia przy nowych wyborach choćby jednego mandatu.

Stosowny podział okręgów administracyjnych w Wielk. Księstwie Poznańskiem i Prusach zachodnich ma być — wedle mowy tronowej — dalszym krokiem dla rozpoczętego dzieła, którego głównym jest celem „należyty i pożądany rozwój żywiołu niemieckiego“ w tych prowincyach. W tej mierze zostaną przedłożone sejmowi odpowiednie projekta ustaw. Mowa tronowa zaznacza przy tej sposobności, że zarządzenia, jakie zostały podjęte w dzielnicach z polską ludnością, znajdują się w stadyum wykonania, które zapowiada dobry rezultat, i pozwala mieć nadzieję, iż zarządzenia te przyczynią się niepomiernie do silnego rozwoju ludności niemieckiej. Aby zaś zabezpieczyć wszechstronnie owo powodzenie i użyczyć zdwojonej opieki posiadłości niemieckiej i niemieckim aspiracyom, okazała się właśnie potrzeba wyżej wzmiankowanego nowego podziału okręgów landratowskich.

Nie ma wątpliwości, że w pracach obecnej sesyi sejmowej nie małą będzie przeszkodą agitacya wyborcza do parlamentu. Większa część członków pruskiej Izby deputowanych i Izby panów zasiada równocześnie w parlamencie i będzie ubiegać się niezawodnie o mandaty do reprezentacyi cesarstwa, a ta okoliczność w połączeniu z innemi tak nieodzownemi przy każdej akcyi wyborczej,

---

6)

STASIA

(Ciąg dalszy.)

Z Romanem — niezmiernie czynnym przy żniwach, codziennie objeżdżającym wszystkie pola — spotykała się Stasia w swoich wycieczkach konnych. Z początku, młody człowiek tylko grzecznym ukłonem witał bladą panienkę. Następnie kiedyś zamienił z nią parę wyrazów; w końcu — pewnego dnia — zrównał konia z Łanią i jadąc obok zawiązał dłuższą rozmowę. Spostrzegł ze zdziwieniem, że lękliwe dziecko — lekceważone i nielubiane przez matkę — posiada niepowszednią intelligencyę, że to, czego nie umie, jest w stanie odgadnąć, dzięki jakiejś niezwykłej a wrodzonej intuicyi. Kto inny intuicyę taką nazwałby natchnioną, Romanowi wydawała się ona sukcesyjną, odziedziczoną w fizyologicznym spadku po przodkach hrabiego, którzy musieli widocznie posiadać niepospolite zdolności właściwe swojej rasie, kiedy uzbierali tak znaczny majątek, roztrwoniony następnie przez pana Jana za kawalerskich czasów i znowu przy pomocy posagu pani Marceliny zdwojony.

Stasia — chociaż niemal codzień widywała Romana przy śniadaniu i obiedzie — z ogromną obawą wdała się z nim po raz pierwszy w konwersacyę. Młodzieniec musiał ją ośmielić swoją szczerością, humorem pogodnym, wytwornym sposobem wyrażania się, wolnym od fałszywej nuty polemiki, jaką najczęściej — niby sosem ostrym — zaprawiają jego współwyznawcy wszelkie dyskusye. Tak; ta para.... chociażby już tylko kontrastem urocza.... dyskutowała ciągle, nieustannie, od chwili bliższego zapoznania się ze sobą. Takie dwie młode, ładne i sympatyczne istoty, wolały gubić się w abstrakcyi, aniżeli — biorąc rzeczy jak Bóg przykazał — pokochać się od razu. Do wzajemnego bowiem pokochania zdawali się stworzeni przez naturę, tę mistrzynię uczuć i piękna przedewszystkiem, a dopiero potem mistrzynię nauki. Bo każdy przyzna pewno, że przyroda pierwej nauczyła nas wielbić swoje wdzięki i kochać, niż zatrudniać się analizą chemiczną i plamić wiwisekcyą. Lecz taki to już nasz zwyczaj szkaradny, taka zaraza epidemiczna, że ludzie wolą sprzeczać się, a następnie... (niekiedy po niewczasie!).... sprzyjać sobie i lubić się wzajemnie.

Zkąd Stasia brała argumenta do dyskusyj z Romanem?... ona taka dziwnie skromna, lękliwa, a w rzeczach nauki nieświadoma?!... doprawdy, odgadnąć było trudno. Ksiądz proboszcz nauczył ją katechizmu, jedna z guwernantek historyi i literatury, inne — bo było ich kilka — rachować, obcych języków, robótek kobiecych, gry na fortepianie.... Ot! i wszystko. Tyle, ile na dystyngowaną, bogatą i dobrze wychowaną panienkę nauczyć się wypadało. Jedno tylko chyba głośne czytywanie ojcu dzienników i pism peryodycznych (zastąpiła bowiem w tym obowiązku matkę), mogło w części wytłómaczyć jej obeznanie się ze sprawami społecznemi i zagadnieniami filozoficznemi. Umysł jej wyższy, wzmocniony przedwczesnemi cierpieniami moralnemi, a nawet i dolegliwościami fizycznemi, obejmujący łatwo najzawilsze i najciemniejsze kwestye, wyprowadzał z nich własne logiczne wnioski. Kierowała się może trochę w tym względzie wyrazem twarzy pana Jana, który podczas lektury zasępiał się i chmurzył, to błyskał roziskrzonem spojrzeniem, pełnem radosnych promieni. Zadowolenie lub smutek ojca, były dla niej do pewnego stopnia miarą tego, co uważał za godziwe, dodatnie lub zdrożne, ale miarę tę — tak nieuchwytną — musiała ona wśród rozmyślań samotnych ukształtować, przedłużać lub skracać, za pomocą tej intuicyi, o której wspomnieliśmy już wyżej. Dość, że Stasia mogła dyskutować z Romanem, a co ważniejsza — bardzo często — zwycięzko wychodzić z dyskusyi.

Masztalerz bywało nieraz głowę sobie nałamie: o czem panicz z panienką mogą rozmawiać tak długo i szeroko, tak spokojnie, a zarazem tak żywo?... ale łamanie głowy nie na wiele mu się przydało. Gdyby mu kto kazał podsłuchiwać i zdawać sprawę z tego co mówili, znalazłby się pewno w wielkim kłopocie. W końcu zaczęło go to nudzić.... bo, zanim Roman ośmielił się zbliżyć do Stasi i towarzyszyć jej w spacerach, on to z nią gawędził i niejedno dla siebie i swoich u niej wyprosił. Aż tu na raz „pan rządca“ zajął jego miejsce, cały porządek pomięszał, masztalerza zaś zmusił do jechania z tyłu i drzemania na koźle.

— Na co ja teraz im potrzebny u licha! — myślał w duchu. — Łania chodzi spokojnie, panienka prowadzi ją, jakby się na koniu urodziła... ot! tylko zmarnowanie czasu i koniec! W domu, dopomógłbym babie w gospodarstwie: drew narąbał, wody przyniósł.. hej! hej!.. a tu, trzęś się, choć w krzyżu strzyka i jakoś człowiek całkiem nie domaga.

Ten monolog nasunął mu myśl, żeby jutro ze Stasią nie pojechać w pole.

Jak postanowił, tak się stało. W oznaczonej na spacer porze, doniósł do pałacu przez córeczkę:

— Że nie będzie mógł jechać za panienką, bo całkiem nie domaga.

Kiedy kredencerz przyniósł tę wiadomość pani Marcelinie, konferującej właśnie z Romanem o sprawach administracyjnych, młody człowiek rzekł do hrabiny:

— Jeśli kuzynka pozwoli, ja Stasi towarzyszyć będę.

— Dobrze — odparła pani Janowa, trochę jednak zdziwiona propozycyą, ale pokrywająca, o ile się dało najtaktowniej, niechęć, jaką uprzejmość Romana dla córki w sercu jej obudziła.

W pół godziny potem przyprowadzono dwa konie pod okno hrabiego.

Roman dopomógł Stasi do wygodnego usadowienia się na damskiem siodle, sam zaś, ze zręcznością akrobaty, wskoczył na swego wierzchowca. Oboje zwrócili się twarzami ku starcowi, siedzącemu nieruchomo w fotelu.

Stasia dostrzegła, że oczy pana Jana wyrażają coś więcej niż zdziwienie... że coś nakształt obawy czy zazdrości zapaliło się w źrenicach ojca.

Pod lasem, w pobliżu porębu — gdzie cechowano drzewa, mające w zimie paść pod ostrzem siekiery — znajdowała się pasieka, urządzona według najnowszych wymagań postępowego gospodarstwa pszczelnego. Ku niej skierował Roman wierzchowca, jadąc obok panienki, z początku milczącej i zadumanej; myślała bowiem, co mógł oznaczać wzrok hrabiego, jakim ją pożegnał przy wyruszeniu w drogę.

Do pasieki było dość daleko.

Konie z miejsca szły powoli. Wkrótce i rozmowa się zawiązała, a z nią zwykła dyskusya. W miarę jak stawała się żywszą i gorętszą, konie — mimowiednie odczuwające usposobienie jeźdźców — przyspieszały kroku. Z stępa przechodziły w kłusa angielskiego, a niekiedy i w cwał chwilowy.

Chociaż Łania miała ruchy kołyszące się, niezmiernie łagodne, Stasia przybyła do pasieki nieco zmęczona. Rumieniec oblewał zwykle blade lica dziewczęcia. Upał letniego dnia obudził pragnienie, które ugasić pragnęła. Roman zeskoczył żwawo z siodła, uwiązał swego srokacza u płotu i wpadł do dworka pasiecznika, aby poprosić o szklankę mleka, wiedział bowiem, że chłodna woda z pobliskiej studni mogłaby wątłej Sasi zaszkodzić.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

ZYGMUNT SARNECKI.

nie wpłynie prawdopodobnie dodatnio na bieg prac prawodawczych.

Lwów, 18 stycznia.

(*Stan spraw indemnizacyjnych z końcem drugiego półrocza r. 1886*).

Z pozostałych z końcem czerwca 1886 roku spraw indemnizacyjnych w liczbie 41, i z przybyłych w drugiej połowie r. 1886 spraw w liczbie 1255, a więc w ogólnej liczbie 1296, załatwiono 1284, pozostało z końcem grudnia r. z. niezałatwionych 12 spraw.

Tytułem kapitału wynagrodzenia i wykupna nie przyznano uprawnionym w drugiej połowie r. 1886 nic zgoła we wszystkich trzech okręgach administracyjnych, mianowicie w okręgach Lwowa, Krakowa i W. Księstwa Krakowskiego, a przyznano ogółem do końca grudnia 1886 r.: *a*) w okręgu administracyjnym lwowskim 47,340.742 złr. 29 ct.; *b*) w okręgu administracyjnym krakowskim 27,401.492 złr. $57\frac{1}{2}$ ct.; *c*) w W. Księstwie Krakowskiem 2,983.190 złr. 10 ct.

Z sum przyznanych uprawnionym do poboru aż po koniec grudnia 1886 r., tytułem wyrównania kapitału i renty, oraz tytułem zaległości renty, jak niemniej tytułem kapitału z funduszu indemnizacyjnego, które to sumy wynoszą: 1) w lwowskim okręgu administracyjnym 58,615.239 zł. $12\frac{1}{4}$ ct.; 2) w okręgu administracyjnym krakowskim 34,339.979 zł. $50\frac{1}{2}$ ct.; wreszcie 3) w W. Księstwie Krakowskiem 3,543.378 zł. 36 ct.; wypłaciła stronom kasa indemnizacyjna: ad 1) w obligacyach 58,512.620 zł. i w gotówce 102.619 zł. $12\frac{1}{4}$ ct.; ad 2) w obligacyach 33,218.120 złr. i w gotówce 1,121.859 zł. $50\frac{1}{2}$ ct.; ad 3) w obligacyach 3,483.490 zł. i w gotówce 59.888 zł. 36 ct.

Z pozostałych z końcem czerwca 1886 roku 7 dochodzeń, i zarządzonych w drugiej połowie 1886 roku 3 dochodzeń, czyli z ogólnej liczby 10 dochodzeń, załatwiły organa kompetentne 2, pozostało tedy z końcem grudnia 1886 r. w zaległości 8 dochodzeń, mianowicie po jednem w powiatach; brodzkim, chrzanowskim, czortkowskim, pilznieńskim, rohatyńskim i tarnowskim a dwa w powiecie nowotarskim.

W końcu należy nadmienić, że w dniu 30 października 1886 r. odbyło się, wedle planu, 58 losowanie obligacyj funduszu indemnizacyjnego dla lwowskiego okręgu administracyjnego, a 57 losowanie takichże obligacyj dla krakowskiego okręgu administracyjnego i W. Księstwa Krakowskiego.

Sejm krajowy.

13 Posiedzenie Sejmu krajowego z dnia 17 stycznia 1887

(Dokończenie posiedzenia południowego.)

W dalszym ciągu obrad Sejm uchwalił następujące rezolucye do Wydziału w drugiem i trzeciem czytaniu:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, żeby w porozumieniu z Radą szkolną krajową:

1. zbadał, o ile pojawiające się skargi na niedostateczny postęp naszej młodzieży szkół średnich w języku niemieckim są uzasadnione;

2. obmyślał środki, któremiby, w obrębie obowiązujących ustaw i bez ich naruszenia lub zmiany, przez ściślejsze i umiejętne ich wykonanie, dostateczny postęp naszej młodzieży w szkołach średnich do tego stopnia zapewnić można, iżby po ich ukończeniu w ustnej mowie i piśmie należycie władała, i żeby wreszcie

3. na najbliższej sesyi o skutku swych badań zdał sprawę i w danym razie odpowiednie przedstawił wnioski.

Z kolei następuje sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego, o popieraniu kultury krajowej na polu budowli wodnych. Sprawozdawca, poseł Sanguszko, uwolniony od czytania przedłożenia, odczytuje wniosek komisyi gospodarstwa krajowego.

P. St. Jędrzejowicz oświadcza się przeciw uchwaleniu na razie dalszych spółek regulacyjnych i stawia wniosek, aby Wydział kraj. nie przedkładał nawet dalszych nowych projektów regulacyjnych, zanim dotychczasowe nie zostaną wykończone.

P. Polanowski wyraża życzenie, iżby odpowiednie przedłożenia Wydziału krajowego wcześniej bywały wnoszone do Izby, niż przedłożenie melioracyjne w tym roku weszło.

P. Romańczuk wyraża ubolewanie, że na interpelacye przezeń wniesione dotąd nie otrzymał od Rządu odpowiedzi.

P. A. ks. Sapieha nie widzi wprawdzie systemu lub idei działalności w kierunku robót melioracyjnych, sądzi jednak, że ustawać nie wolno. Dziś opanowuje nas gorączka melioracyjna, jak niegdyś opanowywała nas gorączka drogowa. Mowca jednak mimo to oświadcza się stanowczo za wnioskami komisyi.

P. Abrahamowicz, wychodząc ze stanowiska komisyi budżetowej, nie może tylko poprzeć wniosek p. Jędrzejowicza. Następnie poddaje mowca surowej krytyce gospodarstwo finansowe spółek regulacyjnych i oświadcza się przeciw wnioskom komisyi.

P. Chrzanowski wyraża przekonanie, że główną winę niewłaściwych torów, na jakie sprawa ta weszła, ponosi Rząd, który dotąd wcale spółek niesubwencyonuje.

Członek Wydziału kraj. p. Wereszczynski daje niektóre wyjaśnienia czysto fachowego charakteru i przedstawia, że działalność Wydziału kraj. wcale nie była w tym kierunku gorączkową, jak ją p. Jędrzejowicz nazwał.

P. Męciński nie sądzi, aby taka walka komisyi budżetowej z komisyą gospodarstwa kraj. w Izbie była właściwa. Komisya budżetowa powinna bronić stanowiska budżetowego ale nie powinna wchodzić w kwestye czysto fachowe. Nie widzi też gorączki w działalności Sejmu w tym kierunku, przeciwnie postępuje się za wolno.

Mowca wylicza następnie spółki regulacyjne, które dotad z pożytkiem zadanie swe spełniły, oświadcza się w końcu gorąco za wnioskiem komisyi.

Jeszcze raz zabrał głos w tej sprawie p. A. Sapieha polemizując głównie z p. Abrahamowiczem a następnie p. Artur Potocki.

Zakończył dyskusyę sprawozdawca p. Sanguszko stając gorąco w obronie komisyi. Dla spóźnionej pory odracza marszałek posiedzenie o 3. 45 do 7mej wieczorem.

Posiedzenie wieczorne,

Początek o godzinie 7 minut 15 wieczór.

Marszałek oświadcza, że dyskusya ogólna nad sprawozdaniem komisyi gospodarstwa krajowego zamknięta.

Głos ma sprawozdawca, książę Sanguszko.

Mowca przypomina szereg robót melioracyjnych, które Wydział krajowy w skutek uchwał Sejmu podjął. Gdyby wys. Izba odmówiła kredytu na niektóre roboty melioracyjne, Wydział krajowy znalazłby się w bardzo przykrem położeniu. Mowca zastrzega się przeciw twierdzeniu, jakoby wnioski przez komisyę przedłożone, nie były należycie wykończone i opracowane.

Mowca poleca wniosek komisyi do uchwalenia. (*Brawo*).

Poczem Izba uchwala:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z 10go grudnia 1886 roku, l. 71.881, o popieraniu kultury krajowej na polu budowli wodnych;

przy rezolucyi do c. k. Rządu tej treści:

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wzmocnił siły techniczne przy c. k. Starostwach w miarę potrzeby tak, aby wymogom rozwijających się regulacyj wód w kraju zadosyć uczynionem było; oraz, aby nakazał organom swoim energiczne działanie w kierunku prawomocnego zawiązywania spółek wodnych.

Zabiera głos J. E. Pan Namiestnik. Jego Ekscel. oświadcza, że siły techniczne przy starostwach nie są w stanie podołać temu nawałowi pracy, jakiej przysparzają jej nowa ustawa wodna i melioracyjna. Idzie tu więc o przysporzenie techników, obznajomionych ze sprawami kultury krajowej. Ze swej strony najusilniej popierać będę tę rezolucyę, bo tylko na dobre wyjść może dla sprawy. Pamiętać jednak należy, że ustawa wodna jest nową, przytem nie łatwą do wykonania, obca ludności i obca organom kultury. Trzeba więc pewnego czasu na obznajomienie się z nią. Nie należy też upatrywać przyczyn tego powolnego postępowania w tem, jakoby sprawa spółek wodnych władzom na sercu nie leżała, owszem, mogę zapewnić wys. Izbę, że sprawa ta leży na sercu tak władzom krajowym, jakoteż miejscowym. Z mej strony zaś wydam odnośne pouczenie. Nie trzeba tylko zapominać, że co do spółek wodnych i ich przeprowadzenia zachodzą ogromne trudności, i dla tego proszę o pewną wyrozumiałość. — Po czem Izba uchwala rezolucyę II.

Przy rozprawie szczegółowej nad projektem o regulacyi Trześniówki, pos. hr. Wł. Koziebrodzki, interpeluje pos. Smarzewskiego, jako przewodniczącego komisyi budżetowej, jak się zapatruje komisya budżetowa ze stanowiska finansowego na wydatki melioracyjne, zamierzone regulacyą Trześniówki.

Pos. Smarzewski imieniem komisyi budżetowej oznajmia, że gdyby wys. Sejm przyjął wszystkie wnioski komisyi gospodarstwa krajowego, to wydatki ztąd wynikłe nie pomieszczą się w budżecie, preliminującym 30 centów dodatku do podatku, wedle obliczenia jednego centa dodatku przez Wydział krajowy. Co z tego wyniknie, pouczy proste przejrzenie rubryk budżetu i porównanie dochodu z rozchodem.

Pos. St. Jędrzejowicz stawia poprawkę do ustawy o regulacyi Trześniówki.

Pos. Wereszczyński oznajmia, że sprawa, przez przemówienie posła Smarzewskiego, postawioną została na zupełnie innem stanowisku. We wnioskach, przez Wydział krajowy przedłożonych, mowca trzymał się wyłącznie zdania fachowych znawców.

Pos. ks. Adam Sapieha konstatuje fakt, że jeżeli finansowy obraz, przez komisyę budżetową ułożony, jest już dla wys. Izby dogmatem, to w takim razie pytam się, po co inne komisye, od chwili powzięcia tego dogmatu, mają pracować i przedkładać swe wnioski, kiedy to wszystko o tę skałę rozbić się musi, którą komisya budżetowa postawiła. Gdzieindziej komisya budżetowa swój preliminarz układa na podstawie szczegółowych uchwał, przez parlament powziętych. U nas jest przeciwnie. A jeżeli tak jest, to przejdźmy do porządku nie tylko nad tym przedmiotem, lecz i nad wielu innemi. Szkoda czasu, kiedy rzecz już przesądzona. (*Brawo!*)

P. Chrzanowski przedstawia stan finansowy budżetu krajowego.

Po przemówieniu p. Chrzanowskiego, zamknięto dyskusyę.

Do głosu zapisany za wnioskiem komisyi p. Struszkiewicz. Mowcy zapisani przeciw wybierają generalnym mowcą p. Abrahamowicza.

P. Smarzewski, w sprawie sprostowania faktu. Komisya budżetowa jest przedmiotem ciągłych zarzutów. Najpierw kazano jej przyjść jak najspieszniej z swemi przedłożeniami. Przyszła. Znów uderzają w nią: Po coś przyszła? Czekaj, aż my uchwalimy wszystkie specyalne wydatki a ty je zregestrujesz. Oto jaką ma być rola komisyi budżetowej. — Powołuję się na inne parlamenty. — Może i ja mam w tem jakie doświadczenie — prawda, że nie tak wysokie, jak mój poprzednik. — Lecz tam odnoszą się z każdą sprawą do komisyi budżetowej Komisyi budżetowej co jest najprzykrzejsze, to ta jakaś walka kompetycyjna z innemi komisyami. Wszak wszyscy jesteśmy członkami jednej tej oto wys. Izby. (*Brawo!*)

Mowca generalny Abrahamowicz przemawia przeciw wnioskom komisyi.

Członek Wydziału kraj. dr. Wereszczyński zaprzecza powiedzeniu p. Abrahamowicza, jakoby Wydział kraj. kiedykolwiek asygnował wydatki na cele melioracyjne przed sankcyą Najwyższą. Za wnioskiem komisyi przemawia p. Struszkiewicz.

P. Romanowicz zabiera głos, w sprawie sprostowania faktu, podniesionego przez p. Smarzewskiego, jakoby komisya szkolna przedłożyła „2 arkusze papieru“, na których są tysiące, tysiące złr. do odpisania z funduszów szkolnych. Na tych 2 arkuszach papieru była prośba o łagodne ściąganie zaliczek szkolnych z gminy Bochni i Stryja.

Książę A. Sapieha oświadcza, iż nie mówił do komisyi budżetowej, lecz do członków komisyi budżetowej. Nigdy nie mówiłem, że komisya budżetowa jest tylko registratorem tej wys. Izby.

Jego Ekscelencya Pan Namiestnik oświadcza, że ustawy przedłożone, tak co do treści jako też i formy, odpowiadają wszelkim warunkom kodyfikacyi, jednakże ostateczną decyzyę Rząd uczynić musi zależną od zbadania przedstawionych robót technicznych. Zbadanie takie nie mogło dotychczas jeszcze nastąpić.

Po przemówieniu sprawozdawcy, Izba uchwala 50 głosami przeciw czterdziestu §. 1 ustawy, o regulacyi rzeki Trześniówki, poczem Izba uchwala całą ustawę *en bloc* w drugiem i trzeciem czytaniu. Wniosek pos. Jędrzejowicza, o odroczenie uchwalenia ustawy o regulacyi potoku Krzemienicy i Babulówki z dopływami, i o osuszeniu bagien Oleskich, został 34 głosami przeciw 56 odrzucony. Izba uchwala ustawy o regulacyi potoku Krzemienicy i Babulówki z dopływami i osuszeniu bagien Oleskich.

Pos. St. Jędrzejowicz stawia rezolucyę do Wydziału kraj., którą na wniosek J. E. hr. Wodzickiego odesłano do komisyi gosp. kraj., z wezwaniem, aby w tej sesyi zdała o tem sprawę.

Następnie Izba uchwala:

IV. Sejm otwiera na r. 1887 Wydziałowi krajowemu kredyt na regulacyę Trześniówki do wysokości 17.700 złr.

V. Sejm przyzwala na regulacyę rzek niespławnych, w myśl uchwały swej z dnia 6 października 1882, na rok 1887 następujące zasiłki: a) jednorazową subwencyę na regulacyę Dunajca pod Wróblowicami 1.080 złr.; b) jednorazową subwencyę na regulacyę Dunajca pod Zbyszycami 2.017 złr.; c) jednorazową subwencyę na regulacyę Dunajca pod Rożnowem 3 7 złr.; d) jednorazową subwencyę na regulacyę Dunajca pod Wielogłowami 666 złr.; e) jednorazową subwencyę na regulacyę Raby pod Winiarami 2.100 złr.; f) jednorazową subwencyę na regulacyę Sanu pod Gdyczyną 2.943 złr.; g) jednorazową subwencyę na regulacyę Sanu pod Bolestraszycami 3.000 złr.; h) do dyspozycyi Wydziału krajowego 5.000 złr.

VI. Sejm przyzwala na przeprowadzenie zdjęć melioracyjnych i studjów dla powiatów, gmin i spółek wodnych, w myśl uchwały swej z 27 września 1882, dotacyę na r. 1887 w kwocie 1.000 złr.

VII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu utworzenie w ciągu r. 1887 ekspozytury biura melioracyjnego w Krakowie, i otwiera w tym celu kredyt w kwocie 300 zł.

Rezolucya VIII brzmi:

VIII. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w myśl postanowień §. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 1884 r. Dz. ust. p. l. 116, przeznaczył z państwowego funduszu melioracyjnego dla Galicyi, stosownie do rozległości kraju, a szczególnie do jego potrzeby robót melioracyjnych, sumę 1,300.000 zł.

Do rezolucyi powyższej zabiera głos JE Pan Namiestnik i oświadcza: Ustawa nie zna tego, aby skarb państwa rezerwował z góry już pewną kwotę. W każdym specyalnym wypadku musi być zbadaną potrzeba. A nadto ustawa żąda dopełnienia §§. 4 i 5, i wtenczas dopiero o subwencyi mowa być może. Przytoczony precedens Tyrolu nie może tu mieć zastosowania. Dla tego też oświadczam, że rezolucya ta nie ma szansy.

Po przemówieniu sprawozdawcy, zabiera jeszcze głos J. E. Pan Namiestnik, obawiając się, że nie został dobrze zrozumiany. Nie według domniemanej potrzeby lecz według wykazanej potrzeby mogą być czerpane udziały z funduszu melioracyjnego. W ten sposób, jak Wydział krajowy to proponował, rzecz szłaby odwrotnie.

Pos. Abrahamowicz prostuje fakt że o rezerwowaniu kwoty mowy być nie może. Żądać od Rządu czegoś, co się sprzeciwia ustawie, nie wydaje się mowcy wskazanem.

Sprawozdawca, po porozumieniu się z kolegami z komisyi, wnosi odesłanie tej rezolucyi VIII do komisyi gospodarstwa krajowego, co też się stało.

Rezolucya IX brzmi: Sejm wzywa c. k. Rząd, aby utworzył dla Galicyi oddzielną sekcyę dla zabudowań potoków górskich, po myśli przedstawienia Wydziału krajowego z dnia 13 lipca 1886, z językiem urzędowym polskim, stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. czerwca 1869.

Do tej rezolucyi zabiera głos J. E. Pan Namiestnik i oświadcza, iż wtedy gdy upragniony projekt regulacyi rzek galicyjskich zostanie w życie wprowadzony, życzeniu, wypowiedzianemu w rezolucyi IX stanie się zadość. Poczem Izba uchwala rezolucyę IX.

Na wniosek księcia Adama Sapiehy. Marszałek zamyka posiedzenie. Koniec posiedzenia o godzinie 10ej mimut 30 wieczór.

Następne posiedzenie we środę o godzinie 11ej.

(*X.*) **Pogląd na budżet krajowy na r. 1887 wedle wniosków komisyi budżetowej:**

I. Budowle wodne i melioracyjne. (Rubr. XIII, referent pos. Stanisław Jędrzejowicz). W rubryce XIII pomieszczono wydatki na biuro melioracyjne i wykonywanie budowli wodnych. W r. 1884 wydano na budowle wodne i biuro melioracyjne 40.182 zł., na r. 1886 uchwalił Sejm 84.588 zł., na r. 1887 wnosi Wydział krajowy 151.156 zł., komisya budżetowa zaś preliminuje tylko 122.690 zł. Na służbę inżynierską i pomocniczą preliminuje komisya budżetowa, zgodnie z Wydziałem krajowym, 18.450 zł. Na ekspozyturę biura melioracyjnego w Krakowie, wstawia komisya, zgodnie z Wydziałem krajowym, na lokal 300 zł., a to z uwagi, że dla ekspozytury biura melioracyjnego w Krakowie otwartem jest szerokie pole działania nie tylko koło melioracyj lokalnych, ale także przy zamierzonem uregulowaniu wód całego Powiśla, między Rabą a Podgórzem na prawym brzegu Wisły. Na utrzymanie stacyi ombrometrycznych i wodowskazowych wstawia komisya 1.200 zł., ogółem na służbę inżynierską 22.090 zł., zgodnie z Wydziałem krajowym. Na regulacyę rzek niespławnych, Dunajca pod Melsztynem, Zbyszycami, Rożnowem, Wielogłowami, Wróblowicami; Wisły w gminie Bobrek; Sanu pod Gdyczyną i Bolestraszycami; Raby pod Winiarami, preliminuje komisya budżetowa ogółem 19.946 zł., aż dotąd zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Przyczem komisya budżetowa dodaje, iż „w obec rozbudzonego ruchu na polu melioracyjnem w ostatnim roku, ruchu, spowodowanego coraz bardziej widoczną potrzebą uregulowania mniejszych rzek i potoków pociągającego z każdym rokiem większy udział funduszu krajowego“, winien Wydział krajowy przy układniu kosztorysów wyjednać sobie taki sam wpływ u wys. Rządu, jaki mu przy robotach subwencyonowanych przez kraj spółek wodnych przysługa. W tym kierunku przedstawia ko-

misya Sejmowi rezolucyę do Wydziału kraj.: Na popieranie już uchwalonych w latach zeszłych przedsiębiorstw, wstawia komisya, zgodnie z Wydziałem krajowym, 80.654 złr. t. j. na regulacyę Brnia Starego i Nowego, Łęgu, Kisieliny, Wisłoka, Gniłej Lipy i bagien Rudnickich.

Komisya budżetowa jednak sądzi, iż roboty przygotowawcze około katastru konkurencyjnego na przestrzeni 12tu milowej długości, zajmą Wydziałowi krajowemu rok czasu, za nim to jedno z najznaczniejszych przedsiębiorstw melioracyjnych będzie mógł rozpocząć. Z tego wynika, że dopiero w roku 1888 do udziału w tem będzie fundusz krajowy powołany. Dla tego skreśla komisya budżetowa kwotę 17.700 zł. na regulacyę Trześniówki przez Wydział kraj. wstawioną.

Ta uchwała komisyi budżetowej była przedmiotem żywej dyskusyi na wczorajszem posiedzeniu wieczornem Sejmu i ostatecznie w pełnej Izbie komisya budżetowa upadła z swym wnioskiem skreślającym tę pozycyę na regulacyę Trześniówki, a zwyciężyła komisya gospodarstwa krajowego, domagająca się wstawienia tej kwoty.

II. Wydatki na cele wykształcenia i oświaty. (Sprawozdawca poseł Władysław Sapieha).

Komisya budżetowa wnosi: Na akademię umiejętności w Krakowie 18.000 złr. Na szkołę żeńską pp. Bazylianek 500 złr., na szkołę żeńską w Krakowie 2.500 złr św. Tomasza w Krakowie 500 złr. pp. Augustyanek w Krakowie 500 złr. we Lwowie pp. Benedyktynek ormiańskich 1000 złr. w Starym Sączu pp. Klarysek 750 złr. Na szkołę żeńską w Stryju 800 złr. w Sanoku 200 złr. w Jaśle 300 złr. Szkoła wyznaniowa izraelicka w Brodach 6000 złr. Zakład głuchoniemych we Lwowie 6500 zł. Szkoła głuchoniemych Bardacha we Lwowie 300 zł. Zakład ciemnych we Lwowie 2000 zł. Szkoła gimnastyczna „Sokół“ we Lwowie 750 złr. Szkoła sztuk pięknych w Krakowie 7000 złr. Stypendya dla uczniów i uczennic seminaryów nauczycielskich i kursów przygotowawczych 30.000 złr. dla czasopisma „Szkoła“ 500 złr. dla czasopisma „Muzeum“ 500 złr. dla czasopisma „Kosmos“ 400 złr., dla ruskiej gazety szkolnej 500 złr. Zasiłek na utrzymanie w r. b. wyprawy naukowej, pracującej w archiwum watykańskiem, pod kierunkiem profesora Uniwersytetu Jag. dr. Stanisława Smolki 1.500 złr. Dla młodzieży kształcącej się w naukach i sztukach do dyspozycyi Wydziału krajowego 2000 zł. Dla fundacyi „Macierz polska“ na wydawnictwo dzieł i peryodycznych pism ludowych 3.000 złr. Dla Towarzystwa „Proświta“ na wydawnictwo pism ludowych 1000 złr. Dla wydawnictwa dziełek ludowych we Lwowie 1000 złr.

Sprawozdaniem z dnia 14go września 1886, proponuje Wydział krajowy przywrócenie pozycyi 1000 zł. na nagrody za najlepsze podręczniki dla szkół średnich, zgodnie z opinią c. k. Rady szkolnej krajowej. Komisya budżetowa podziela motywa, któremi Wydział pozycyę tę uzasadnia, nie godzi się jednak z myślą Wydziału krajowego, że jedyną drogą, prowadzącą do uzyskania nowych i dobrych podręczników szkolnych, jest rozpisywanie publicznych konkursów i udzielanie nagród za najlepsze prace.

Ludzi, którzy podejmują się napisania książki szkolnej, nigdy u nas nie brakło i nie braknie — Brakło natomiast dotychczas dokładnych planów książek szkolnych i brakło szczegółowej tychże poprawy i rewizyi, i w tem leży przyczyna, dlaczego książki obecnie, z rzadkim wyjątkiem, pod względem naukowym, dydaktycznym i językowym, tak dalece chromają. Jeśli jednak rewizya taka każdej książki szkolnej, mającej uzyskać aprobatę, ma być przeprowadzoną, to potrzeba do tego przeznaczyć osobnych referentów, i za mozolną pracę ich wynagrodzić. Fundusz, któregoby Wysoki Sejm na ten cel Radzie szkolnej użyczył, najlepiej się krajowi i jego młodzieży opłaci.

Z tych powodów komisya budżetowa wnosi:

1) Kwotę 1000 zł. na wydawnictwo nowych podręczników dla szkół średnich do rozporządzalności c. k. Rady szkolnej krajowej, a względnie komisyi książek szkolnych przez tęż Radę ustanowionej.

2) Wezwać c. k. Radę szkolną krajową, ażeby, nie wykluczając myśli konkursu i nagród na napisanie podręczników szkolnych, kwoty tej użyła także na przeprowadzenie szczegółowej rewizyi pod względem naukowym, dydaktycznym i językowym, książek mających uzyskać aprobatę.

Koszta leczenia ubogich chorych w szpitalach krajowych, zagranicznych i wojskowych (referent pos. Hausner). Wydział krajowy preliminuje koszta leczenia ubogich na rok 1887 w kwocie 670.000 złr., o 15.000 złr. więcej, niż uchwalono na rok 1886, zaś o 2?.686 złr. mniej, jak w r. 1886 wydano.

Dla krajowego szpitala powszechnego we Lwowie preliminuje 132.000 złr. Dla krajowego zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie 117.000 złr. Dla kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie 125.000 złr.; razem 374.000 złr., dla c. k. kliniki w Krakowie 26.411 złr., dla 23 szpitali prowincyonalnych w kraju 19?.730 złr., dla szpitali zagranicznych 69.111 złr., dla szpitali wojskowych 1.509 złr., dla innych wydatków (zaliczek i zwrotów) 10.735 złr., razem 301.496 złr. Takie jest obliczenie Wydziału krajowego, z którem komisya budżetowa zgadza się i wnosi: Sejm raczy w rubryce III. wydatków „koszta leczenia ubogich“, wstawić sumę 670.000 złr.

Koszta szczepienia (referent pos Goldmann). Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego komisya wnosi 55.900 złr.

Wydatki sanitarne (referent pos. Goldmann). Komisya budżetowa, zgodnie z Wydziałem krajowym, wnosi: Koszta sanitarne ½ części za lekarstwa dla epidemicznie chorych 8.000 złr.

Rozmaite wydatki. (Rubr. XVII.) Do rozporządzalności Wydziału krajow. 30.000 złr. Dla księży unitów chełmskich 1.500 złr. Dla pogorzelców miasta Doliny 1.000 złr. Komitetowi kościelnemu w Stryju, na odbudowanie spalonego kościoła 1.000 złr. Komitetowi wystawy krajowej wyznacza się subwencyę w kwocie 11.000 złr., z których 1.000 złr. na urządzenie rybackiego oddziału wystawy. Córce ś. p. Jana Lama, na ukończenie edukacyi 500 złr., Leontynie i Joannie Sapałaczyńskim, siostrom śp. Roberta, urzędnika Wydziału krajowego, 100 złr.

Wypadki bułgarskie.

Wszystkie wiadomości o wyjeździe deputacyi bułgarskiej z Paryża i jej przybyciu do Rzymu, były przedwczesnemi, albowiem deputacya dopiero przedwczoraj wieczorem stanęła w Wiecznem Mieście, przyczem telegram dodaje wyraźnie, iż nie zaszły przy tej sposobności żadne manifestacye.

Do dziennika wiedeńskiego *Public. Blätter* donoszą z Rzymu: Delegowani bułgarscy mają być także przyjęci w imieniu Papieża przez kardynała Ledóchowskiego, zwłaszcza ze względu na możliwość polubownego sądu papieskiego w kwestyi bułgarskiej. Utrzymują, że Niemcy, Austro-Węgry i Francya oddałyby chętnie tę sprawę pod sąd Papieża, a Włochy i Porta nie miałyby również nic przeciw temu. Wszystko zależy obecnie tylko od Rossyi.

Według depeszy z Konstantynopola do wiedeńskiej *Montagsrevue*, w kołach tamtejszych otrzymano podobno wiarygodną wiadomość, że Rossya miała oświadczyć, iż nie myśli o okupacyi Bułgaryi i dopóty nie przedsięweźmie nic w tym kierunku dopóki Mocarstwa wstrzymają się od popierania Bułgarów w ich oporze przeciw życzeniom gabinetu petersburskiego.

Organ sofijski *Niczawisła Bułgarya* donosi, że Cankow powołanym został do Konstantynopola, aby podług udzielonych mu tam wskazówek zorganizował opozycyę w celu wywarcia presyi na regencyę, aby w interesie kraju ustąpiła. Odradza tego jednak pomieniony dziennik jaknajmocniej regencyi, przedstawiając, że ustąpienie jej byłoby hasłem do wojny domowej. Regencya odebrała swą misyę od wielkiego zgromadzenia narodowego aż do chwili wyboru nowego księcia i tę spełnić musi sumiennie.

Po rozwiązaniu parlamentu niemieckiego.

Zaledwie został rozwiązany parlament, a już rozpoczęła się wszędzie gorąca agitacya wyborcza. Niezwykle krótki termin, jaki naznaczono dla przedsięwzięcia nowych wyborów (21 lutego), zniewala wszystkie stronnictwa do pospiechu i zdwojonej działalności. Najruchliwsi są, jak zazwyczaj, socyalno-demokraci. W przewidywaniu rozwiązania, zajmowali się już od pewnego czasu sprawą organizacyi wyborczej która została już wykonczoną w najdrobniejszych szczegółach; komitet ich ułożył nawet listę kandydatów do parlamentu.

Stronnictwo wolnomyślne, które głosowało przeciw przedłożeniu, odbyło także naradę, na której zastanawiano się nad organizacyą wyborczą.

W dniach najbliższych oczekują ogłoszenia proklamacyi cesarskiej do narodu niemieckiego.

Rozwiązany właśnie parlament został wybranym d. 28 października 1884 na lat trzy a otwartym dnia 20 listopada. Już w styczniu 1885 wszedł on w poważny zatarg z ks. Bismarckiem, odmawiając żądanego kredytu na ustanowienie drugiego dyrektora w urzędzie spraw zagranicznych. Gorącą dyskusyę wywołały następnie przedłożenia rządowe o podwyższenie ceł, które atoli zostały ostatecznie przyjęte, poczem nastąpiło d. 13 maja zamknięcie pierwszej sesyi parlamentu. Druga sesya została otwartą 19 listopada 1885. Przedłożenie rządowe w sprawie zaprowadzenia monopolu wódczanego, które zostało odrzuconem, a następnie interpelacye w kwestyi wydalania obcokrajowców polskiej narodowości wywołały bardzo ożywione dyskusye, w tonie nieprzyjaznym w ogóle dla ks. Bismarcka. Ostatnią sesyę otwarto d. 25 listopada r. z. a głównym przedmiotem jej obrad, oprócz budżetu, było znane przedłożenie wojskowe, które doprowadziło ostatecznie do rozwiazania parlamentu. Od czasu zaprowadzenia instytucyi parlamentu Rzeszy, ciało to było dwa razy rozwiązane, mianowicie w r. 1878 i obecnie.

Z Petersburga.

(Wpływ Katkowa. — Zażalenia poddanych pruskich. — Rewizya obowiązujących przepisów pocztowych. — Sprawa kolei sybiryjskiej.)

Z Petersburga piszą do *Polit. Corr.*, że mianowanie pana Bunge prezydentem komitetu ministrów nowym jest dowodem, iż wpływ pana Katkowa nie jest tak decydującym, jak powszechnie mniemano, i że car Aleksander umie działać zupełnie samodzielnie. Zapewniają bowiem, iż Katkow bardzo nieprzyjaźnie jest usposobionym dla pana Bungego, i że gdyby car słuchał rad tego publicysty, pan Bunge byłby już dawno widział się zniewolonym ustąpić zupełnie ze służby publicznej.

Dzienniki petersburskie dowiadują się, że wielu zamieszkałych na pograniczu Rossyi poddanych pruskich, zwróciło się do księcia Bismarcka z zażaleniem, z powodu żądania władz rossyjskich, aby wszyscy właściciele majątków i nieruchomości przyjęli poddaństwo rossyjskie. Ambasada niemiecka w Petersburgu otrzymała z tego powodu polecenie z Berlina, aby starała się wpłynąć na zmianę powyższej uchwały przynajmniej dla poddanych niemieckich, od dawna już na pograniczu zamieszkałych. Według informacyj gazety *Swiet*, wstawienie się ambasady niemieckiej nie odniosło skutku.

Według informacyj dzienników petersburskich, w niedalekiej przyszłości ma nastąpić rewizya istniejących dotychczas przepisów pocztowych. Głównym celem rewizyi ma być wynalezienie środków, mogących posłużyć do powiększenia dochodów skarbu z instytucyj pocztowych Według pogłosek, dla opracowania odpowiednich projektów utworzoną zostanie przy ministerstwie skarbu specyalna komisya.

Na wiosnę utworzoną zostanie w Petersburgu komisya, mająca zająć się sprawą kolei syberyjskiej. Pod obrady komisyi wejdą dwa projekty: hr. Ignatiewa i barona Korfa.

KRONIKA

— **Mianowania w c. k. armii.** Następujący oficerowie armii liniowej przeniesieni do galicyjskich batalionów pieszych czynnej obrony krajowej: porucznicy Henryk Dąbrowski i Władysław Fogelmann i z nieczynnego stanu obrony krajowej: kapitan I klasy Emil Wojakowski.

Dalej mianowani podporucznikami w nieczynnym stanie galic. batalionów pieszych obrony krajowej: kadeci, zastępcy oficerscy, Zygmunt Guzek i Tadeusz Dołęga Mostowki; oraz frekwentanci szkoły aspirantów oficerskich obrony krajowej lub ochotnicy jednoroczni, którzy przepisany egzamin oficerski z dobrym złożyli rezultatem: Ryszard Kutzer, Franciszek Ferber, Maksymilian Robitschek, Karol Noë, Wacław Wokral, Ernest Korab, Stanisław Siciński, Jan Rosicki, Konstanty Tavangul i Sylweryusz Strzelbicki.

— **Uroczystość Jordanu** (*Bohojawlenie Hospodu*), obchodzoną była dziś w naszem mieście, dzięki sprzyjającej pogodzie, wśród ogromnego udziału pobożnych. Celebrował Najprzew. ks. metropolita Sembratowicz w asystencyi kapituły i licznego orszaku duchowieństwa, a dostojnicy władz, oraz posłowie, przedstawiciele Rady miejskiej i różnych korporacyj, brali udział w uroczystym obchodzie Oddział garnizonu lwowskiego tworzył szpaler wzdłuż ulicy Ruskiej i dawał salwy wśród dźwięków hymnu ludowego.

— **Odczyt hr. Wojciecha Dzieduszyckiego** o powieści Sienkiewicza „Potop“ odbędzie się we środę, dnia 19, i w sobotę, dnia 22 b. m., o godzinie 7 wieczorem, w sali ratuszowej.

— **W kasynie narodowem** odbędzie się dzisiaj o godzinie 5 wielki parlamentarny obiad na cześć posła Leona Chrzanowskiego, w którym wezmie udział kilkudziesięciu posłów ze wszystkich politycznych stronnictw.

— **Komitet Domu Pracy** wyraża niniejszem najszczersze i z głębi serca płynące podziękowanie szlachetnemu dobroczyńcy, który, nie wymieniając swego nazwiska, przysłał na ręce JWPani Namiestnikowej Zaleskiej kwotę 25 zł., na korzyść naszej instytucyi. Wspomniany komitet poczuwa się również do obowiązku wyrażenia niemniej szczerego podziękowania p. Władysławowi Mierzwińskiemu, który odjeżdżając ze Lwowa pozostawił szczodry dar 250 zł. na rzecz Domu Pracy, jako część dochodu z koncertu. Wreszcie komitet zaznacza z wdzięcznością, że JE. Pan Namiestnik w Niższej Austryi, przychylając się do prośby komitetu, udzielił 200 zł. wsparcia dla Domu Pracy z funduszu stypendyalnego imienia Konstantego Zahorskiego.

— **Wystawa krajowa.** Wczoraj o godzinie 11 przed południem odbyła posiedzenie komisya techniczna. Na porządku dziennym jej obrad znajdowały się bardzo ważne sprawy, jak: urządzenie tramwaju do placu wystawy, doprowadzenie gazu, sprawa medalu nagród i szkice, przedłożone przez architekta p. Zarembę. Biuro wystawy znajduje się obecnie na I piętrze gmachu Magistratu krakowskiego od strony kościoła ks. Franciszkanów. Najkrótsza też do niego prowadzi droga przez bramę od strony rzeczonego kościoła, bocznemi schodami na I piętro.

— **Kapituła metrop. lwowska** obrz. łac. przesłała na ręce Prezydyum c. k. Namiestnictwa kwotę 50 zł., jako wsparcie dla pogorzelców miasta Doliny. Kwota ta odesłaną została na miejsce przeznaczenia.

— **Ze szpitala głównego** otrzymaliśmy wiadomość, że służący Dyjak, który przed kilku dniami wykonał zamach samobójczy w dorożce, na placu Maryackim, a następnie przetrwał operacyę wyjęcia kuli z głowy, wczoraj po południu zakończył życie w skutek silnego zapalenia rany postrzałowej.

— **Dla reklamujących się od służby wojskowej.** Magistrat podaje do powszechnej wiadomości, że wykazy imienne tutejszych popisowych, urodzonych w roku 1867, 1866, 1865 i 1864, przeto powołanych do tegorocznego poboru głównego, wyłożone będą w miejskim urzędzie konskrypcyjnym od 1 do 10 lutego r. b. do wolnego przeglądu interesowanych. Dla roszczącychsobie prawo do czasowego uwolnienia od poboru, względnie czynnej służby wojskowej, wyznaczono do 10 lutego r. b. termin nieprzekraczalny, dla wniesienia przez protokół podawczy Magistratu reklamacyj, czyli podań niestemplowanych, zaopatrzonych w dowody potrzebne. Reklamacye te wniesione po upływie terminu, pozostaną bez skutku. W sprawie czasowych uwolnień od poboru orzekać będzie c. k. komisya asenterunkowu za poprzedniem zbadaniem nieudolności zarobkowej ojców reklamantów, ewentualnie także i innych członków rodziny, przeto zbytecznem jest dołączanie do reklamacyi świadectw lekarskich. Kto chce wskazać jakie pominięcie lub niedokładne zapisanie albo też wnieść zarzut przeciw reklamacyi popisowego lub przeciw prośbie o uwolnienie od służby czynnej, ma prawo wnieść takowe ustnie lub na piśmie do magistratu z należytem uzasadnieniem przed upływem miesiąca lutego r. b. Losowanie popisowych, w którem biorą udział tylko powołani w pierwszej klasie wieku, t. j. urodzeni w roku 1867 i przynależni do związku gminy tutejszej, odbędzie się w obec delegatów Rady miasta dnia 12 lutego r. b. o godzinie 9 przed południem w sali radnej Magistratu, przyczem za popisowych, nie jawiących się do losowania, wyciągnie los kto inny który to los jest ważnym na czas dopóki trwa obowiązek stawiania się do poboru, zatem także w wyższych klasach wieku. Ostatnich dni lutego r. b. obowiązany będzie każdy popisowy dowiedzieć się we właściwym komisaryacie miejskim, ewentualnie w miejskim urzędzie konskrypcyjnym, kiedy wypoda na niego kolej stawienia się do poboru.

— **Zwyczajne walne zgromadzenie** towarzystwa tatrzańskiego, czternaste z kolei, odbędzie się w Krakowie, w lokalu muzeum techniczno-przemysłowego, dnia 6 lutego, o godzinie 4 po południu: Porządek obrad; 1. Odczytanie protokołu z XIII zwyczajnego walnego zgromadzenia; 2. Sprawozdanie z czynności towarzystwa za rok ubiegły; 3. Sprawozdanie ze stanu kasy towarzystwa; 4. Sprawozdanie komisyi kontrolującej; 5. Uchwalenie budżetu na rok 1887; 6. Wybór pierwszego wiceprezesa tudzież 6 członków wydziału; 7. Wybór komisyi kontrolującej, złożonej z 3 członków na r. 1887; 8. Wnioski wydziału; 9. Wnioski członków.

— **Repertuar teatralny.** Dzisiaj „Lukrecya Borgia“. — Jutro „Chamillac“, komedya O. Feuilleta. — We czwartek „Don Cesar“. W piątek „Męczennica“, dramatp. D'Ennery. — W sobotę „Faust“. — W niedzielę po południu „Dr. Klaus“, wieczorem „Baron Cygański“.

Tytułem datków noworocznych, złożyli w prezydyum magistratu na rzecz ubogich miasta Lwowa: Konwent pp. Sakramentek 4 zł.; Kabat, Zontak, Schubuth, Hexel, Konarski, dr. Władysław Balko po 1 zł.; Kirzler, Wolański, Lewicki po 50 ct.; lokatorowie realności l. 20 ulica Wałowa 3 zł. 95 ct.; Glińska 20 ct.; Celina Dobrzańska, Starzyński,

Komorowski, Dziakowski, Uhlrich po 1 zł.; Rygiel 50 ct.; Gebhardt 1 zł.

— **Stan powietrza.** Barometr stoi w mierze. — Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe 18 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: — Wiatr przeważnie wschodni, średnia temperatura dnia około —6°C., niebo zamglone, powietrze wilgotne i mgliste, opad zwłaszcza śnięgu przez mróz mgły nieznaczny.

— **Podrobiony przekaz pocztowy.** Wczoraj zakwestyonowała c. k. kasa nrzędu pocztowego przedłożony jej do zrealizowania przekaz pocztowy na 15 zł., adresowany do Stanisława Walczyńskiego we Lwowie, z podrobionemi odciskami pieczęci urzędu pocztowego w Krakowie, z dnia 14 b. m., jako tam nadany i lwowskiego z dnia 16 b. m. Sprowadzony do policyi okazicie l tego falsyfikatu wykazał się, iż otrzymał go poprzedniego dnia wieczorem od jakiegoś nieznajomego, młodego człowieka, który kupiwszy u niego paltot za 9 zł. 50 cnt., pokrył cenę kupna niniejszym przekazem, i dopłacił mu jeszcze resztę 5 zł. 50 ct. pieniądzmi.

— **Nieszczęście na polowaniu.** Dnia 12 b. m. podczas polowania w lasach, należących do obszaru dworskiego Ostrowy baranowskiej, w powiecie kolbuszowskim, prowadzonego przez miejscowego nadleśniczego, jeden z uczestników, c. k. podporucznik ułanów, stacyonowanych w Trzęsówce, Jerzy Pachrelt, skutkiem własnej nieostrożności, doznał tak ciężkiego zranienia od postrzału, że w pięć kwadransów potem życie zakończył. Smutny ten wypadek zdarzył się podczas wypoczynku obiadowego, kiedy myśliwi na wozach kniejowych spożywali swe wiktuały, przyczem, jak stwierdzono, nie wszyscy wyjęli naboje ze strzelb, na wóz rzuconych. I podporucznik Pachrelt nie wyjął naboju, a poszukując na wozie za swoją torbą, spowodował sam ów fatalny wystrzał.

— **Pożar w kopalniach słobudzkich.** Dnia 10 b. m. między godziną 1 a 2 nad ranem, jak się zdaje, z powodu nieostrożności palacza Ludwika Papierkowskiego i wiertniczego Łukasza Srogi, wybuchł pożar w szopie, w której pomieszczona była machina parowa, własność p. S. Szczepanowskiego i spółki. Płomienie objęły wnet wieżę szybu tegoż właściciela „Barbara“, która spadając zapaliła znajdujące się w pobliżu rezerwoary z ropą. Pożar szerząc się tym sposobem na znacznej przestrzeni, oprócz wymienionego wyżej szybu objął szyby dra Trachtenberga, nr. 1 i 3 Kühnela, nr. 1 Spindla, dwa szyby Altera Salpetra i jeden Torosiewicza, oraz pięć rezerwoarów z ropą Wolfartha, mostek Rosenkranza i jatkę Iskrzyńskiego, w której spalił się wół. Ofiar w ludziach nie było. Dochodzenie przyczyny pożaru jest w toku.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono 8 koszul męskich, obrus jeden kolorowy a dwa białe; wełnianą niebieską chustkę w kwiaty, z frendzlami; 3 kolorowe fartuszki i warkocz.— Znaleziono dnia 2 b. m., w zabudowaniu głównej kasy krajowej, pugilares o 7 przedziałkach, z kwotą 1 zł. 41 ct.; 25 par pończoch i jedną nieparzystą, na ulicy Jagiellońskiej, dnia 7 b. m. — Zgubiono tu przed kilkunastu dniami złoty ślubny pierścionek, wewnątrz z napisem „Helena 24/10 1885“, wartości 10 zł.; złoty gruby pamiątkowy pierścień z dużym brylantem, wartości 150 zł.; czarny pugilaresik o 4 przedziałkach, zawierający złoty pierścionek z koralikiem, z napisem „Mama“ i z kwotą przeszło 11 zł.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Wiedniu, znakomity malarz, Fryderyk Amerling, twórca „Mojżesza na pustyni“ i „Didony na stosie“, znakomity także jako portrecista, odznaczony wielu orderami, w 83 roku życia; w Rzymie, kardynał Ferrari; w Nowym Jorku, najznakomitszy budowniczy okrętów w Ameryce, John Roach, który zbudował przeszło 100 żelaznych okrętów, o 210.000 tonach objemności.

— **Nowe towarzystwo polskie w Wiedniu.** Do *Czasu* piszą z Wiednia: W uniwersytecie tutejszym znajduje się z górą 500 Polaków studentów, których przeważna część bez potrzeby i bez funduszów do obcego miasta się puszcza, a skutek jest ten, że znaczna część wcale studyum oddawać się nie może z braku utrzymania, po prostu z braku kawałka chleba i odzienia. Nędza ta staje się powodem faktów nader przykrych. Towarzystwa studentów tak wiedeńskie, jak i krajowe powinny wglądnąć w te stosunki, złemu zaradzić, znaczną część ztąd do kraju odesłać. Używany zwykle termin „kolonia polska w Wiedniu“ jest pustem słowem, gdyż w ogóle osiadłych Polaków jest tu nader mało, nie ma pomiędzy niemi żadnej stałej spójni, stosunki towarzyskie i rzadkie i trudne. Teraz dopiero zamierzono ustalić czucie pomiędzy polakami w Wiedniu przez utworzenie towarzystwa „biblioteki polskiej“. Celem jego według statutów ma być pielęgnowanie języka, literatury, sztuki i pamiątek polskich, za pomocą utworzenia polskiej czytelni, odczytów, teatru amatorskiego, zebrań towarzyskich i tp. Szczupłe mogą być środki i siły Towarzystwa, mała liczba członków, prawie wyłącznie urzędników; nie przeszkadza to jednak, że usiłowania te są nader pożądane i niewątpliwie także przez Koło polskie Rady państwa skutecznie będą poparte. Statuta podano już do zatwierdzenia.

— **Teatr dla robotników.** Pierwszy teatr dla robotników otwarto w tych dniach w Petersburgu. O teatrze tym podają *Nowosti* następujące szczegóły: Ładny gmach teatralny mieści się nieco na ustroniu, wśród ogrodu, i zajmuje koło 140 sążni kwadr. Sala widzów pomieścić może koło 700 osób i uderza prostotą urządzenia i brakiem wszelkich ozdób. Galerye zajmują ścianę przeciwległą scenie, krzesła zastępują szeregi ław z przejściami w pośrodku. Teatr zaopatrzony został we wszelkie przeciwpożarowe urządzenia i oświetlany będzie elektrycznością. Ogrzewanie (parą) i wentylacya urządzone według najnowszych systemów. Miejsca są nader tanie, od 15 kopijek w pierwszych rzędach do 5 na galeryach. Widowiska odbywać się mają w dni świąteczne, wyjątkowo w powszednie, z podwyższeniem cen. Budowa teatru kosztowała około 30,000 rubli i trwała trzy miesiące. Entrepryzę oddano p. Denisence, bez żadnego subsydyum. Grane tam sztuki winny posiadać charakter wychowawczo-moralny. Pierwsze przedstawienie odbyć się miało w święta Bożego Narodzenia. Z bufetów teatralnych wyłączono zupełnie napoje spirytusowe.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Regulamin wystawy dzieł sztuki** w Krakowie, o którym nadmienilismy wczoraj, jest następującej osnowy:

§. 1. Wystawa dzieł sztuki artystów żyjących i nieżyjących, wykonanych od roku 1867 do 1887 włącznie, będzie otwarta dnia 25go czerwca i trwać będzie do końca września 1887 roku. Komitet zastrzega sobie prawo przedłużenia Wystawy.

§. 2. Wystawa będzię otwartą tylko dla dzieł artystów polskich.

§. 3. Dzieła sztuki przeznaczone na Wystawę, będą przyjmowane od dnia 1go maja do 1go czerwca 1887 r.

§. 4. Przyjmują się dzieła sztuki następujące: 1) Obrazy olejne. 2) Rzeźby z marmuru, bronzu, gipsu, gliny palonej, drzewa, wosku i kości. 3) Rysunki i akwarelle, miniatury, emalie, sztychy, akwaforty, malowania na porcelanie i wszystkie innego rodzaju produkcye artystyczne (za szłem). 4) Projekta architektoniczne, zdjęcia i projekta restauracyj pomników sztuki. 5) Sztuka zastosowana do przemysłu (uwzględnia się wyjątkowo kopie).

§. 5. Przyjętemi nie będą: 1) Kopie dzieł sztuki 2) Obrazy olejne bez ram. 3) Bezimienne dzieła sztuki. 4) Rzeźby z gliny niepalonej.

§. 6. Każde dzieło ma mieć dołączoną kartkę twardą z napisem objaśniającym imię i nazwisko autora i tytuł dzieła sztuki:

§. 7. Każdy artysta posyłający swoją pracę na wystawę, powinien wypełnić blankiet, podając: Imię i Nazwisko, miejsce i datę urodzenia, szkołę lub mistrza, u którego się kształcił, nagrody w medalach, orderach i wzmiankach zaszczytnych otrzymane przezeń na wystawach zagranicznych za dzieła sztuki, oraz wymiary, tytuł i cenę dzieła sztuki.

§. 8 Jeżeli ktoś wystawia rzeźbę i obraz lub obraz i plan architektoniczny i t. d., musi wypełnić osobny blankiet dla każdego dzieła sztuki.

§. 9. Ilości dzieł sztuki jednego rodzaju którą można przesłać na wystawę, nie oznacza się.

§. 10. Z chwilą, kiedy dzieła sztuki będą zaregestrowane przez Komitet wystawy, nie wolno nikomu ich wycofać lub poprawiać. Przeznaczonym zostanie jeden dzień przed uroczystem otwarciem wystawy na werniksowanie obrazów i oczyszczenie rzeźb.

§. 11. Żadne dzieło sztuki nie może być reprodukowane przez nikogo jakimkolwiek sposobem bez pisemnego upoważnienia autora, który zechce oznaczyć sposób reprodukowania na jaki zezwala.

O przyjęciu dzieł sztuki.

§. 12. Dzieła sztuki adresowane wprost do Komitetu wystawy oddziału sztuki, będą rozpatrywane przez jury, którego skład na 15 dni przed otwarciem wystawy będzie ogłoszony publicznie.

§. 13. Dzieła wykonane przez artystów wynagrodzonych już na wystawach zagranicznych, będą bezwarunkowo przyjmowane.

O nagrodach.

§. 14. Będą udzielane nagrody za najlepsze prace w dziedzinie sztuki w medalach złotych, srebrnych, bronzowych i wzmiankach zaszczytnych.

§. 15. Każdy z rodzajów dzieł sztuki będzie miał medal złoty, w razie zaś uznania za stosowne, również medale srebrne i bronzowe.

§. 16. Medal złoty wielki przeznacza się dla dzieła sztuki, ktore będzie uznane przez jury za najlepsze.

§. 17. Medale w ogóle nagrody przyznawane będą jedynie za dzieła artystów żyjących.

§. 18. Kto należy do jury przyznającego nagrody, sam musi zrezygnować z tychże.

§. 19. Nagrodzone medalami i wzmiankami zaszczytnemi dzieła, będą przed zamknięciem wystawy zaopatrzone w napisy objaśniające o rodzaju otrzymanej nagrody.

O kartach wejścia.

§. 20. Każdy artysta, którego praca będzie wystawioną, dostanie bezpłatnie kartę wejścia na cały czas wystawy.

§. 21. Karta służyć ma tylko dla osoby z imienia i nazwiska na niej wymienionej.

§. 22. Karta ma być opatrzona własnoręcznym podpisem artysty wystawcy.

§. 23 Karta pożyczona komukolwiek innemu, będzie właścicielowi odebraną.

Uwiadomienia o przyjęciu udziału w wystawie wraz z szczegółowym opisem przedmiotu winny być nadesłane do Komitetu Wystawy najdalej do 1 kwietnia 1887 roku.

Rysunki z dzieł przeznaczonych do reprodukcyi w katalogu illustrowanym, nadesłane powinny być w najkrótszym czasie.

Od dzieł sprzedanych za pośrednictwem Komitetu, pobieranym będzie na dochód Wystawy 5prc. od ceny sprzedaży.

Adres: Komitet Wystawy Krajowej w Krakowie, — Oddział sztuki polskiej.

* * *

„**Urzędnika w pół. z Prawnikiem**“, wychodzącego we Lwowie rok ośmnasty pod redakcyą adwokata dr J. Czemeryńskiego wyszedł numer 1. z r. b. i zawiera:

Sądownictwo: Niezawisłość sędziowska; Praktyka sądowa; Repertoryum orzeczeń najw. Trybunału sąd. nr. 132 i 133; Zasady orzeczeń naj. Trybunału sąd. z pr. cyw. w spr. handl., l do 9; Rozporządz. i okólniki sąd. — *Administracya*: Uniformowanie urzędników państwow. służby wykonawczej; Praktyka administracyjna; 3 orzeczenia ministeryalne; Zasady orzeczeń władz centralnych; Z Trybunału administracyjnego l do 8; Sprawy *dyetaryuszów*: Podoficer — a dyetaryusz. — *Stowarzyszenia*: Kosowskie Tow. prawnicze; sprawozdanie z 44 walnego zebrania, 1go Tow. urzędników austro-węgierskiej Monarchii stypendya lecznicze na r. 1887. — Wiadomości; *potoczne*. — Wiadomości *urzędowe*. — *Odcinek*: Angielscy prawnicy przez W. F. Brand, z niemieckiego przełożył dr. Hibl. — Ogłoszenia prywatne.

Cena dwutygodnika wynosi rocznie 5 zł., półrocznie 2 zł. 50 ct., kwartalnie 1 zł. 25 ct., miesięcznie 45 ct.

Pismo to zasługuje na żywe poparcie w kołach interesowanych, zwłaszcza, że jest ono jedynem w kraju pismem praktyce prawniczo-administracyjnej służącem, które w krótszych odstępach czasu wychodzi. Mniemamy też, że odpowiednie poparcie skłoniłoby powinno Redakcyę do zamienienia go na pismo tygodniowe, co bardzo byłoby pożądanem, w interesie tak licznego grona naszych praktycznych prawników. Tradycya zaś „Prawnika“, który w początkach istnienia swego przez długi szereg lat (od roku 1870), torował u nas językowi rodzinnemu drogę w sądach i administracyi i pozostał w dobrej pamięci starszych naszych prawników, powinnaby przy wypróbowanem jego kierownictwie, zapewnić mu także jak najprzychylniejsze przyjęcie w młodszem pokoleniu

* *

Bibliografii Estreichera wyszedł zeszyt III i IV Tomu IX (wiele XVIII).

GOSPODARSTWO I HANDEL

Sprawozdanie tygodniowe z obrotu handlowego *).

Lwów, d. 18. stycznia.

(*S. O. S.*) W handlu zbożowym następuje, jak ze wszystkich zjawisk targów zbożowych wnioskować należy, zupełny zwrot pomyślny dla producentów i dla kupców. Mniemanie to jest powszechne i opiera się na stosunkach faktycznych.

Anglia i Francya potrzebują przeciętnie rocznie 26 milionów kwartałów czyli 60 milionów centnarów metr. importowanej pszenicy, gdyż własna produkcya o tyle nie domaga w stosunku do ogromnych potrzeb konsumcyi. W bieżącym sezonie Anglia potrzebuje więcej niż w ubiegłych latach. Portugalia, Hiszpania, Włochy, Szwajcarya i Grecya potrzebują również importu. W zwykłych latach zaspakajały te potrzeby Ameryka, Australia, Indye, Austro-Węgry, Rossya i Rumunia. W bieżącym zaś sezonie Austro-Węgry nie miały żniwa upoważniającego do eksportu, Rossya ma eksport słaby co do ilości i jakości — pozostają więc, odliczywszy Rumunię i Australię, jako posiłkujące tylko kraje — głównie Ameryka i Indye. W prawdzie kontrolowane zapasy amerykańskie są tego roku znaczniejsze niż w roku ubiegłym ale zapasy te są w posiadaniu wielkich domów handlowych, obracających znacznemi kapitałami, doskonale poinformowanych o potrzebach Europy, które tedy korzystać zamyślają i będą z rozpoczynających się dopiero uwidoczniać ogromnych potrzeb Europy. Indye zaś, mają w skutek podrożenia srebra i frachtów, notowania cen również położeniu Europy odpowiednie, a eksport ich kierował się w ubiegłym roku w znacznej bardzo części do Włoch.

Sytuacya ta handlowa przedstawi się we właściwem świetle, jeżeli zważymy, następujące okoliczności. Najprzód ogólny brak zapasów tak w handlu jak i u rolników, który z powodu potrzeb ekonomicznych pewnie największą część zapasów pszenicy już wysprzedali a z tem, co im pozostało, wszędzie na wszystkich europejskich targach słusznie trzymają się w rezerwie, chcąc produkt swój odpowiednio do położenia spieniężyć. Następnie państwo niemieckie w roku zeszłym przed zaprowadzeniem podwyższonych ceł ochronnych, nagromadziło wielkie zapasy, z których w roku ubiegłym braki coroczne, — gdyż państwo niemieckie również potrzebuje importu pszenicy — pokrywało, i z których w połączeniu z zeszłorocznem żniwem dotychczas potrzeby konsumcyi opędza. Ceny jednak pszenicy w Niemczech w porównaniu z cenami pszenicy amerykańskiej są znacznie niższe. Kalifornijska pszenica obecnie nabyta kosztowałaby w Berlinie z cłem, asekuracyą i kosztami przewozu 225$^1/_2$ marek za 1000 klgr., które obecnie na targu berlińskim notują 150—176 marek.

Z tego to powodu oczekują w Niemczech, gdy zapasy ostatecznie się wyczerpią, (podaż rolników jest ciągle szczupłą i rezerwowaną na tamtejszych targach) zwyżki koniecznej. Nakoniec Austro-Węgry wywożą również, chociaż żniwo ostatnie do tego nie upoważniało, częścią gotową pszenicę, głównie zaś mąkę, — zapasów również nie ma, podaż jest coraz bardziej szczupłą a ze zbliżającą się wiosną potrzeby konsumcyi silniej się odezwą.

Takie jest ogólne położenie handlu zbożowego, to też nie dziw, że handel ten coraz więcej się ożywia a ceny wszędzie i stale się podnoszą.

Gotowa pszenica w Pradze notowała 15 b. m. do 10 zł. 80 ct., w Wiedniu i Peszcie jest również odpowiednia zwyżka przy szczupłej podaży.

Ztąd też łatwo wytłómaczyć zwiększony ruch w handlu pszenicą na naszych targach, z którego rolnicy nasi w ocenieniu ogólnego położenia handlowego korzystać powinni, tem bardziej i słuszniej, że i u nas bieda ogółu rolników do wyprzedaży zmusiła, a zapasów mało już się znajdzie. Agenci uwijają się po prowincyi, również i młynarstwo czyni zakupna, po cenach do 8 zł. 40 ct. i wyżej.

Zwyżka cen pszenicy oddziaływa na ceny żyta, za którem popyt w Niemczech, Francyi, i Holandyi się zwiększa. Żyto w Peszcie i w Pradze notuje wyżej, choć nieznacznie, bo o 10 do 20 ct. Z Rossyi dowozów mało.

Jęczmień jak dawniej w dobrych gatunkach na eksport poszukiwany. Gatunki gorzelniane kupują więcej po cenach notowanych.

Owies w Wiedniu w handlu terminowym notowano wyżej. Ceny gotowego owsa podniosły się w Peszcie i Wiedniu o 20 ct. Ruch handlowy tym produktem wkrótce się bardziej ożywi. Tendencya obecna jest zwyżkowa.

Rzepak płacono w Pradze do 12 zł. 15 ct. za 100 kilo gotowego towaru.

Za pięknym **grochem** popyt silny; gatunki średnie mają odbyt lokalny.

Fasola bez uwzględnienia, do zbycia jedynie po cenach nader niskich.

Bobik i **wykę** kupują dla gorzelni krajowych i zagranicznych bez wielkiego jednak ożywienia.

Ceny **koniczyny czerwonej** na targach niemieckich podnoszą się, gdyż podaż jest małą, amerykańska zaś koniczyna oferowana w ostatnich miesiącach na targach okazuje się w nadzwyczajnych obecnie dostawach gorszą od próbek. Okazało się, że Ameryka koniczyny czerwonej wiele nie posiada, natomiast ma posiadać **koniczynę białą** w jakości wybornej, z którą obecnie na targach angielskich występuje, a która w Niemczech zupełnie się nie udała. Wskutek tego ceny koniczyny stale się podnoszą.

W handlu **chmielem** nie ma zmiany.

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 18 stycznia 1887 r.

Lwów, pszenica 8·— do 8·40, żyto 5·70 do 6·—, jęczmień 4·50 do 7·—, owies 4·90 do 5·25, groch 5·75 do 9·—, wyka 4·50 do 5·60, rzepak 9·— do 9·35, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 32·— do 46·—, koniczyna biała 35— do 55·—, koniczyna szwedzka 30·— do 70·—.

Tarnopol, pszenica 7·90 do 8·20, żyto 5·—, do 5·70, jęczmień browarny 4·50 do 6·50, owies 4·25 do 4·55, groch 5·50 do 8·50, wyka 4·25—4·75, rzepak n. 9·— do 9·25 lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 47·—, koniczyna biała 40·— do 50·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 7·85 do 8·25 żyto 5 75 do 5·95, jęczmień 4·— do 6·50 owies 4·25 do 44·5, groch 5·50 do 8·25, wyka 4·50 do —·—, rzepak n. 9·— do 9·25,

nianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·—, do 45·—, koniczyna biała 37·— do 50·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·— do 8·75, żyto 5·50 do 625, jęczmień 4·75 do 7·25, owies 4·60 do 5·10, groch 6·—do 9·50, wyka 4·75 do 5·20, rzepak n 9·25 do 9.35, lnianka —.— do —·—, koniczyna czerwona 32·— do 47·—, koniczyna biała 40·— do 55·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 7·50 do 8·10, żyto 5·50 do 5·60, jęczmień 4·— do 7·25, owies 4·25 do 4·50, groch 5·75 do 9·—, wyka —·— do —·—, rzepak n. 9·50 do —·—, lnianka —·—, do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 42·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo neto bez worka.

Chmiel od 5·— do 40·— zł za 56 kilo loco Lwów nominalnie.

Okowita gotowa za 10.000 liter prc. loco Lwów —·— do —·— zł.

Okowita na termina —·— do —·— zł.
Usposobienie dość ożywione.

⁂ **Kolej lokalna Dębica-Nadbrzezie.** *Presse* donosi: Wkrótce zostanie ogłoszoną koncesya na budowę kolei lokalnej z Dębicy do Nadbrzezia, która zamknie szereg linij żelaznych, koncesyonowanych na podstawie zgasłej pod dniem 31 grudnia ustawy o kolejach lokalnych.

Wiedeń, 18 stycznia. (*Telegram Gazety Lwowskiej*). Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 3336 sztuk bydła, pomiędzy temi 2555 opasowych, 93 z paszy i 781 sztuk chudych. Z Galicyi przypędzono 670 sztuk opasowych i 115 chudych. Z Bukowiny 145 sztuk opasowych i 11 sztuk chudych wołów. Ogólny przypęd był o 10 sztuk większy, niż zeszłego tygodnia. Z Galicyi przypędzono o 43 sztuk więcej, niż w zeszłym tygodniu. Przebieg targu z początku ożywiony, przyczem ceny się podniosły, mianowicie towaru przedniego o 1 zł., później nastąpiła reakcya, przyczem ceny towaru mniej przedniego spadły przeciętnie o 1 złr. 50 cnt. Nie sprzedano ogółem 13 sztuk. Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 45 do 52 zł., towar przedni po 53 do 57 zł., wyjątkowo po 58 do 59 złr., węgierskie po 48 do 55 zł., towar przedni po 56 do 60 zł., wyjątkowo po 60 do 61 zł.; z innych krajów po 48 do 56 zł., towar przedni po 58 do 64 zł., za cetnar metryczny towaru zabitego.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjmował w niedzielę na dłuższem prywatnem posłuchaniu hr. Bardi, który dnia 14 przybył do Wiednia

W ciągu dnia przedwczorajszego odwiedzili dostojnego gościa Najd. Cesarzewicz, Najd. Arcyksiążęta Karol Ludwik, Ludwik Wiktor i Rainer, dalej książęta Filip i Ferdynand Koburscy, wreszcie książę Filip Würtemberski. Wieczorem hr. Bardi był na obiedzie u Najj. Pana.

Wiedeńska *Sonn- und MontagsZeitung* dowiaduje się ze sfer dobrze poinformowanych, że na ostatnich konferencyach Ministrów, oprócz spraw ugodowych, była także nowela do ustawy o podatku od cukru przedmiotem szczegółowych obrad, których rezultat będzie urzędownie przedłożony podkomitetowi parlamentarnemu, mającemu się zebrać w najbliższych dniach. Rezultatem tych obrad ma być zasadnicza modyfikacya paragrafu 59.

Kancelarya Izby poselskiej Rady państwa nadsyła nam następujący porządek dzienny pierwszego po wakacyach posiedzenia, które odbędzie się d. 28 b. m.:

1. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o kredycie dodatkowym do preliminarza etatu Ministerstwa obrony krajowej na r. 1886.
2. Pierwsze czytanie wniosku pp. Jaquesa, Rosera i towarzyszy, o wynagrodzeniu kar, niesłusznie odcierpianych.
3. Pierwsze czytanie wniosku pos. Rosera o utworzenie w Austryi instytucyi naczelnej władzy sanitarnej, na wzór takiej instytucyi, istniejącej w Berlinie.
4. Pierwsze czytanie wniosku posła Lienbachera, o wydanie regulaminu dla kas oszczędności.
5. Pierwsze czytanie wniosku pp. Plenera, Exnera i Wrabetza, o utworzenie i zorganizowanie Izb robotniczych.
6. Pierwsze czytanie wniosku posła Foreggera i towarzyszy, o zmianę ustawy drukowej i procedury karnej, o zniesienie osobnych podatków od druków, i o wydanie przepisów przeciw nadużyciom prasy.
7. Eewentualne sprawozdania o petycyach.

Wiedeńska *Montagsrevue* pisze: W tutejszych sferach dyplomatycznych utrzymują, że sytuacya zagraniczna obecnie znacznie się polepszyła. Stosunki między Wiedniem a Petersburgiem mają ciągle przyjazny charakter, a faktem jest, iż ze strony rossyjskiej zaprzeczono w ostatnich dniach stanowczo pogłoskom, jakoby Rossya miała zamiar przystąpić do zbrojnej interwencyi w Bułgaryi.

Rumuński minister Sturdza, który dnia 15 b. m. przybył z Wiednia do Pesztu, miał z prezesem gabinetu, Tiszą, dłuższą konferencyę, która, jak donosi *Pester Lloyd*, miała głównie na celu ostateczne uregulowanie spornych punktów granicznych między Węgrami i Rumunią. Później konferował p. Sturdza z ministrem handlu, hr. Szechenym, i sekretarzem stanu Matlekowicem. Dnia 16 b. m., miał wyjechać minister rumuński z powrotem do Bukaresztu.

W Izbie niższej Sejmu węgierskiego rozpoczęła się w sobotę dyskusya budżetowa, która przybierze niewątpliwie burzliwy obrót, skoro już dotąd zapisało się 28 mowców z opozycyi. Dyskusyę zagaił referent Hegedüs, poczem przemawiał Helfy ze skrajnej lewicy, zarzucając rządowi rozrzutność. Zdaniem mowcy, Węgry chcą odgrywać rolę wielkiego mocarstwa, czynią się też olbrzymie wydatki, aby błyszczeć fałszywemi pozorami. W kraju jednak niżsi urzędnicy i nauczyciele cierpią głód, aby rząd mógł dogodzić swojej manii wielkości. Wnosi on nieprzyjęcie przedłożenia budżetowego za podstawę dyskusyi ogólnej. Następnie Horanszky z umiarkowej opozycyi krytykował system obecnego gospodarstwa. W końcu przemawiał pzezes gabinetu Tisza, tłómacząc znaczne wydatki tem, iż musiano w Węgrzech od r. 1868 naprawić to, co przez całe stulecie było zaniedbanem.

Z Petersburga telegrafują do *Köln. Ztg.*: Podczas noworocznego przyjęcia ciała dyplomatycznego, car Aleksander wyraził silne zaufanie w utrzymanie pokoju. W rozmowie z ambasadorem niemieckim dał wyraz niezachwianemu zaufaniu do cesarza Wilhelma i do polityki cesarstwa niemieckiego. Przyjęcie trwało dłużej, niż zazwyczaj. Według depeszy petersburskiej do berlińskiej *Nat. Ztg.*, stosunki między Niemcami i Rossyą wzmocniły się ostatniemi czasy, a ogólnem jest przekonanie, że nie ma powodu obawiać się takiej ewentualności, która mogłyby oddziałać niekorzystnie na stan pokojowy.

Według dzienników paryskich, skrajna lewica Izby deputowanych postanowiła członkom swoim pozostawić zupełną swobodę w głosowaniu nad tajnym funduszem, przy którem prezes ministerstwa, Goblet, postawić ma kwestyę zaufania. Uchwała taka zapadła skutkiem rozdwojenia, ponieważ kilku członków głosować ma przeciw funduszowi, a p. Clémenceau z wielu innymi postanowił powstrzymać się od głosowania.

W Paryżu obiegały pogłoski, że z powodu nieporozumień wszystkich członków gabinetu z ministrem wojny, Boulangerem, stanowisko tego ostatniego było już zachwiane. Prezes gabinetu nie chciał się solidaryzować z żądaniem olbrzymiego kredytu 400 milionów na uzbrojenia aż nakoniec Boulanger zredukował swoje żądania poniżej 100 milionów. Utrzymują dalej, że dopiero po mowach księcia Bismarcka wzmocnione zostało na nowo stanowisko ministra Boulangera.

Temps, pisząc o rozwiązaniu parlamentu niemieckiego, podnosi, że Francuzów obchodzi tylko wyrażona w ciągu rozpraw przez księcia Bismarcka zasada, iż Niemcy pokoju nie naruszą, jeżeli nie naruszy go Francya. W końcu jednak ostrzega *Temps*, że z powodu rozpoczynającej się kampanii wyborczej w Niemczech, może półurzędowa prasa niemiecka przypominać przebrzmiałe już echa wojownicze, i wzywa tak prasę francuską, jak i całe społeczeństwo, ażeby zachowały zimną krew tak samo, jak to umiała uczynić opinia publiczna we Francyi względem mowy księcia kanclerza. „Idzie bowiem, kończy *Temps*, nietylko o naszą godność, ale także o pokój". W tym tonie odzywają się i inne dzienniki francuskie.

Z powodu mowy księcia Bismarcka i jego uwag o Francyi, jeden z najbliższych przyjaciół hr. Paryża zamieścił w angielskiej *Mornig Post* artykuł, w którym wyraża następującą opinię: „Stanowczo mylny jest wniosek, że gdyby do konserwatywnych zapatrywań nawrócona Francya, dokonała restauracyi rządu monarchicznego, to rząd ten myślałby tylko o wojnie z Niemcami, ażeby w ten sposób wzmocnić swoje stanowisko i zjednać sobie popularność. Naród francuski doznał tyle klęsk w skutek wojen, iż we Francyi nie ma nic bardziej niepopularnego, jak polityka wojownicza. Politykę taką można uważać za potępioną z góry w kraju, w którym powszechne głosowanie połączone jest z ogólnym obowiązkiem służby wojskowej. Monarchiczna restauracya przywróci Francyi należne jej stanowisko w Europie, pozwoli jej bowiem odzyskać zaufanie sąsiadów. Monarchia zatem może być tylko rękojmią dla Francyi, jak dla Europy, monarchia bowiem starałaby się zapewnić krajowi pokój i bezpieczeństwo, których w obecnym stauie rzeczy napróżno szukać."

W parlamencie włoskim odpowiadał, na jednem z ostatnich posiedzeń, na interpelacye opozycyi, prezes gabinetu, Depretis. Udowadniał on, że polityka wewnętrzna Włoch nie jest zależną od zewnętrznej, że obie idą równolegle, że przyjaźń i przymierza z innemi Mocarstwami nie krępują ani Włoch, ani też państw zaprzyjaźnionych w ich akcyi wewnętrznej. Sojusze wymagają tylko, ażeby uszanowane były wzajemnie instytucye różnorodne, które są podstawą organizmu Włoch, jak i państw innych. Nakoniec na interpelacyę w sprawie uchwały medyolańskiej rady miejskiej, co do restauracyi pomnika Napoleona III., pochwalił Depretis ten zamiar, gdyż będzie to jedynie objawem wdzięczności dla tych, którzy walczyli niegdyś za sprawę Włoch zjednoczonych.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 18 stycznia. (*Tel. pr.*) Najd. Cesarzewiczowa zmuszoną jest ciągle jeszcze z powodu lekkiej niedyspozycyi, pozostawać w swych apartamentach. Lekarze zalecają Jej Ces. Wysokości jak największy spokój.

Wiedeń, 18 stycznia. (*Tel. pryw.*) Prokurator we Lwowie, Władysław Szymonowicz został mianowany starszym radcą przy wyższym sądzie krajowym we Lwowie.

Sędziami powiatowymi zostali mianowani: sekretarz rady tarnopolskiego sądu obwodowego Józef Pakosz dla Mikuliniec, adjunkci sądowi Ludwik Hubel w Przemyślu dla Rymanowa, dr. Filaret Sembratowicz we Lwowie dla Monasterzysk i Adam Grabowieński w Stanisławowie dla Turki.

Sędzia powiatowy w Monasterzyskach Leopold Hauser został przeniesiony do Żołyni.

Starszy komisarz górniczy Henryk Walter został mianowany radcą górniczym przy starostwie górniczym w Krakowie.

Wiedeń, 18 stycznia. Telegraficzne *Biuro korespondencyjne* ogłasza, co następuje:

„Jesteśmy upoważnieni do oświadczenia, że zupełnie bezpodstawnem jest wczorajsze doniesienie dzienników peszteńskich, jakoby 2 konne baterye siódmego pułku korpusu artyleryi, stojące załogą w Temeszwarze, otrzymały rozkaz, aby były gotowe do wymarszu, zaś oficerowie rezerwy VI i X korpusu rozkaz pogotowia, w celu stawienia się w odnośnych garnizonach.

Wiedeń, 18 stycznia. (*Tel. pryw.*) Do tutejszych dzienników donoszą, że książę Aleksander Battenberg wyjechał do Londynu.

Wiedeń, 18 stycznia. (*Tel. pryw.*) Tutejsze dzienniki wymieniają na seryo księcia Leuchtenberskiego, jako najnowszego kandydata na tron bułgarski. Obiega pogłoska, że Rossya przyjmie oficyalnie rzeczonego kandydata, który prawdopodobnie potrafiłby najlepiej załatwić obecne rossyjsko-bułgarskie nieporozumienie.

Peszt, 18 stycznia. Wedle oświadczenia, złożonego w Izbie deputowanych przez ministra skarbu, przygotowano do konwersyi na czteroprocentowe amortyzacyjne walory 247 milionów przeważnie kolejowych papierów wartościowych. Tym sposobem osiągnie rząd w samych procentach rocznie $5^1/_2$ milionów oszczędności. Skutkiem dalszych zaprowadzonych finansowych zarządzeń, zmniejszy się niedobór w roku 1888 o $10^1/_2$ milionów złr. Oprócz tego pozostanie jeszcze w zapasie 40 milionów na nadzwyczajne wydatki i na przygotowanie uregulowania waluty.

Peszt, 18go stycznia. (*Tel. pr.*) Minister rumuński Sturdza dopiero wczoraj wyjechał z powrotem do Bukaresztu.

Monachium, 18 stycznia. (*Tel. pryw.*) Obiega pogłoska, że z okazyi rozpisanych wyborów do parlamentu niemieckiego, wyda proklamacyę do ludu, książę regent bawarski.

Berlin, 18 stycznia. Izba panów sejmu pruskiego przekazała wniosek o uchwalenie adresu do korony, osobnej komisyi złożonej z 10 członków.

Beningsen objął na nowo przewództwo narodowo-liberalnego stronnictwa.

Konserwatywni i narodowo-liberalni członkowie stronnictwa państwowego zawarli w sprawie wyborów porozumienie na rzecz właścicieli ziemskich i septenatu.

Berlin, 18 stycznia. Izba deputowanych sejmu pruskiego wybrała to samo prezydyum, które urzędowało w przeszłej sesyi.

Berlin, 18 stycznia. Cesarz Wilhelm, przyjmując prezydyum Izby panów sejmu pruskiego, wyraził najgłębsze ubolewanie z powodu odrzucenia przez parlament septenatu, a zarazem nadzieję, że nowo wybrany parlament przyjmie przedłożenie rządowe.

Berlin, 18 stycznia. (*Tel. pryw.*) Stronnictwa: Konserwatywne, narodowoliberalne i wolnomyślne wydały już odezwy wyborcze. Dotychczas nie ukazała się proklamacya cesarska.

Paryż, 18 stycznia. Wśród obrad w Izbie deputowanych nad budżetem ministerstwa spraw wewnętrznych, deputowany radykalny Achard uczynił wniosek o zredukowanie tajnego funduszu. Minister Goblet wystąpił przeciw temu wnioskowi i postawił kwestyę zaufania. Wniosek Acharda został odrzucony 274 głosami przeciw 220, poczem Izba przyjęła w całości pozycyę „tajny fundusz".

Paryż, 18 stycznia. *Journal des Débats* donosi, że stan zdrowia lorda Salisbury'ego budzi zaniepokojenie.

Sofia, 18 stycznia. (*Tel. pr.*) Donoszą z Sistowy, iż aresztowano tam kilku agitatorów, którzy knuli spiski przeciw rządowi.

Konstantynopol, 18 stycznia. Przewódca opozycyi bułgarskiej, Cankow, przybył tu wczoraj po południu.

Ateny, 18 stycznia. O ile znane są dotychczas przedwczorajsze wybory do Izby deputowanych, wypadły one pomyślnie dla rządu. Wybrano wszystkich ministrów, przytem jednak przeszli także przewódcy opozycyi.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowiecki.

Świadectwo c. k. radcy dworu, profesora i i dyrektora kliniki położniczej, dr. Karola Braun d-Fernwald we Wiedniu:

„Przysłane mi do oceny wina lecznicze wyro, bu p. **dra Karola Mikolascha, aptekarza we Lwowie** tudzież napoje dla rekonwalescentów uznaję za bardzo dobre; w skutek czego będę je przepisywał w odpowiednich wypadkach.“

Wiedeń, dnia 20 marca 1882.

Dr. C. v. Braun m. p.

Skład powyż wymienionych win leczniczych i napojów dla rekonwalescentów dla całej monarchii austro-węgierskiej u **Wilhelma Maagera w Wiedniu**, Heumarkt 3. Sprzedaż en detail w aptece pod gwiazdą Piotra Mikolascha we Lwowie i we wszystkich aptekach znaczniejszych monarchii. 246

Wystrzegać się naśladowań i fałszerstw.

Przyjechali do Lwowa
dnia 18 stycznia 1887.

Hotel George'a

Pp. K. br. Mertens z Łańcuta, H. Polko z Żółkwi, W. Postrucki z Wojniłowa, M. Sarneeka z Turynki.

Hotel Francuski

Pp. F. Kubicki z Kamionki, dr. E. Ilasiewicz z Tuligłowy, J. Siebenschein z Wiednia.

Hotel Angielski.

Pp. Dr. J. Kremer z Krakowa, L. Cieński z Oksza, K. Chwalibóg z Grojca, Z. Wolski z Siennowa.

Do dzisiejszego numeru dołącza się cennik głównego składu nasion Teofila Łuckiego w Mełnie, tudzież

Zaproszenie do przedpłaty na najtańsze wydawnictwo „Nowej Biblioteki Uniwersalnej“, Księgarni J. K. Żupańskiego i K. J. Heumanna w Krakowie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 17 stycznia 1887, godzina 1 min. 45 Alp. Tow. górn. 25.25 Węg. akcye kredyt. 296·50, Akcye anglo austr 109·50 Akcye banku Union 217·25 Akcye kolei Karola Ludwika 200·25, Akcye kolei północnej 233.— Akcye kolei południowej 98·25, Akcye kole-Alföld 184·75, Akcye kolei Elżbiety 251·50· Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 230.—, Akcye kolei węg. północno wschodniej 166·50, Wiedeńskie losy 122·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw w złocie —.— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104.—, Losy regulacyi Cisy 122·50, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 101·10, Akcye związkowego banku 102·—, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·17·75, Węgierskie losy 120.50, Marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —·— akcye tytoniowe —·—, Akcye Banku dla krajów koronnych 242·15. — Usposobienie przygnębione

Wiedeń, 17 stycznia 1887, godzina 5 minut 35. Akcye kredytowe 288·50 Anglo-Austr. —·—. Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 200·75, Południowa —·—, Renta papierowa 80·05, Galic. listy zastawne —·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 9·99.50, Rubel papierowy —·—.

Wiedeń, 18 stycznia 1887 r. godzina 10 min. 40 Akcye kredytowe 289·20, Anglo Austr. —·— Unionbank 219·10 Kolej Karola Ludwika 201·75, Południowa —·—, Renta papierowa —.— — Galic. hip. listy zastawne 102·25 Galic. oblig. indemn. —·—, do —·—, 4½% listy zastawne banku krajowego 98·—, 4½% pożyczka krajowa z 1883 roku 96·50 Napoleondor 9·99·— Rubel papierowy —·—·. Usposobienie mocne.

Telegramy zbożowe z dnia 17 stycznia, 1887, Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —·— do —·— złr., żyto —·— do —·— złr. jęczmień —·— do —·— złr., kukurudza —·— od —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10·000 litr procent —·— do —·— złr. Szczecin,: Pszenica —.—, rzepik —·— spiritus —·— kukurudza —·— Kolonia —·— rzepak —·— do —·— zł, 100 kilogr. na wiosnę Budapeszt: Pszenica na wiosnę 9·36 do 38 —.— zł. Berlin: Pszenica żółta (na wiosnę) 167— do —·— żyto —·— —·— m. spirytus 37·80, rzepakowy olej —·— Paryż: mąka 53 kilogr. 52·80 olej rzepakowy —·— fr, spirytus —·— fr.

Pociągi kolejowe

przychodzą do Lwowa:
podług zegara lwowskiego.
od 1 października 1886.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwow ski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min 50 rano pociąg pospieszny, o godz 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 35 przed południem pociąg mięszany i o godz. 7 min. 6 wieczór pociąg lokalny.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 32 rano i o godz 4 min. 35 po południe pociąg osobowy, a o godz. 2 min. 45 w nocy pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min 30 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany i o godz. 8 min. 10 rano pociąg lokalny.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 6 min 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu i o godz 10 min. 25 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu i o godz 10 min. 55 wieczór pociąg mięszany.

W teatrze hr. Skarbka

We wtorek dnia 18 stycznia 1887.

LUKRECYA BORGIA

opera w 4 aktach, Donizetti'ego.

O S O B Y:

Don Alfonso, książę Ferrary	p. Curti
Lukrecya Borgia	pni de Neval
Gennaro	p. de Laspiur
Orsino	pni Kasprowiczowa
Beppo Livreto	p. Kiczman
Don Gazzello	p. Senowski
Ascomio Petruci	p. Łomiński
Oloverno Vitteloso	p. Krykiewicz
Gubetto	p. Koncewicz
Rustighello	p. Recki
Księżna Negroni	pna Nowicka

Dwór księcia, damy, kawalerowie, maski, żołnierze, zbiry. — Rzecz dzieje się w Wenecyi i w Ferrarze na początku XVI stulecia.

Początek o godz. 7mej wieczorem.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 17 stycznia 1887.

(bez kupona / bez kupona bieżącego)

	płacą złr.	płacą ct.	żądają złr.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	20[illegible]	—	203	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	231	—	234	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	287	—	292	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	215	—	220	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	—	—	—	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	100	—	101	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	103	—	104	—
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. 51 l.	97	75	98	75
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	—	101	—
„ „ „ 4 pr. w. a.	96	—	97	—
„ „ „ 5pr. los. w 37 l.	100	—	101	—
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	93	—	94	—
„ „ 4½ prc. „ „ 52	99	25	100	25
„ „ 4 prc. „ „ 56				
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc) 3 pr. w. a. w likwidacyi		50	53	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł (dawniej 5 pr.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi		43	46	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	104	25	105	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	100	—	101	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5. pr, w. a. I emisyi				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104	—	106	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	96	70	98	—
5. Losy miasta Krakowa	17	—	19	—
„ „ Stanisławowa	29	—	32	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	86	5	96
Dukat cesarski	5	90	6	—
Napoleondor	9	94	10	04
Półimperyał	10	28	10	38
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	17	1	19
100 marek niemieckich	61	50	62	20

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 15. stycznia 1887.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	81.50	81.70
luty-sierpień	81.40	81.55
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	82 55	82.70
kwiecień-październik	82.65	82.85
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	131.—	132.—
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	137.70	138.20
„ „ 1860 po 100 złr. 5. prc.	138.75	139.25
„ „ 1864 po 100 złr.	167.50	168.—
„ „ 1864 po 50 złr.	166.50	167.50
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zastw. domen. państw. po 129 złr. 5 prc.	157.50	158·—
Renta papierowa 5 prc z r. 1881	99.80	99 95
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc.	112.90	113.10
2. Obligacye indem. 5 prc. (za złr. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	104.50	105.—
Galicyi	104.—	104 50
Niższej Austyi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	104.—	104.70
Węgier	104.70	105·40
3. A k c y e.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	111.25	111.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	290.30	290.70
Niższo-austr. tow eskomt. po 500 zł.	557.—	561.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	286.—	288.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	245.25	245.75
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	874.—	877.—
Kol. Albrechta a 209 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	403.—	404.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 100 zł. m. k.	2350	2360
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	201.80	202.20
Lwów-Czern. kol i po 200 zł. wa. war.	232.75	233.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	252.75	253.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	100 75	101.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	170.25	170.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	101.—	101.50
„ „ „ premiowe po 3 prc.	101—	101.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr.	99 —	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.50	102.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	—.—	96.40
„ „ „ „ „ po 5 prc.	100.25	100 75
„ „ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	100.25	100.75
Banku krajow. 4½ pr. wa. los w 51½ l.	98.—	98 50
Obligi komunalne Banku krajowego 5 prc. w. a. I emisyi	100.25	100.75
Gal. banku hip. po 6 prc.	101.50	103.75
Banku austro węgiersk. po 5 prc.	101.25	101.50
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc.	100.50	101.70
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	100.75	101.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	100·25	100.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 prc. w srebrze	101.—	101 40
Kolej północna po 100 zł. m. k.	100.20	100.70
„ „ po 100 zł. w. a.	117.40	118.—
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	100.25	100.75
dtto dtto. (Jarosław-Sokal)	99.10	99.60
Kol. gal. Lwów.-Czer.-Jass. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	82.60	83.10
z r. 1884	91.75	92.25
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	100.50	101.50
6. L o s y.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	175.—	175.75
Clarego po 40 zł. m. k.	44.—	44.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.k.	114.75	116.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	24.50	25.50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.50	18.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	20.—	—.—
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	47.25	47.75
Palfiego po 40 zł. m. k.	42.75	43.25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	14.55	14.85
„ „ węgiersk „ po 5 zł.	9.60	9.90
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.50	19.50
Salma po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	60.—	60.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.75	—.—
Poż Tryestu po 100 zł. m. k.	137.50	138.—
„ „ po 50 zł. w. a.	68.—	69.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	34.75	35 25
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	—.—	45.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	126.50	127.05
Paryż za 100 ft.	49.85.—	49.90.—
K u r s z ł o t a.		
Dukat cesarski men.	5.96.—	5.99.—
„ pełnej wagi	5.93.—	5.95 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	9.98 —	9.99.—
Rossyjski imperyał	10.31.—	10.33.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 17 stycznia 1887.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	80	—
„ „ „ w srebrze	81	—
Renta w złocie	111	45
5 prc. austr. renta marcowa	98	40
Akcye banku wiedeńskiego	876	—
„ „ kredytowego	288	—
Londyn	126	65
Napoleondor	9	99
Dukat cesarski men.	5	94
100 marek niemieckich	62	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkursa.

L. 851 (299 2—3)

Przy c. k. Dyrekcyi Policyi w Krakowie została opróżnioną posada sługi urzędowego z płacą roczną 350 zł. i 25 % dodatkiem aktywalnym z prawem do poboru ubioru urzędowego, tudzież z prawem wolnego pomieszkania.

Celem obsadzenia tej posady rozpisuje się niniejszem konkurs z uwagą, że na posadę tę mają prawo pierwszeństwa aspiranci wojskowi, posiadający odpowiednią kwalifikacyę i zaopatrzeni certyfikatami w myśl ustawy państwowej z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 Dz. p. p.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe, należycie udokumentowane podania najdalej do dnia 15 lutego 1887 do c. k. Dyrekcyi Policyi w Krakowie, a to aspiranci, zostający w czynnej służbie w drodze swej przełożonej władzy wojskowej, wszyscy zaś inni kandydaci w drodze właściwej władzy cywilnej.

Odnośne podania winny być zaopatrzone w następujące dowody:

1 znajomość czytania i pisania w języku krajowych,
2 cielesnego uzdolnienia do pełnienia obowiązków sługi urzędowego (świadectwo lekarskie).
3 nieposzlakowanego, moralnego zachowania się, a nareszcie
4 austryackiego obywatelstwa, a względnie aspiranci wojskowi winni dołączyć wspomniony powyżej certyfikat wojskowy.

W końcu nadmienia się, że posada ta nadaną zostanie początkowo tylko prowizorycznie a po upływie trzech miesięcy w razie zadawalającej służby nastąpi stałe zamianowanie woźnym.

C. k. Dyrekcya Policyi.
Kraków, dnia 11 stycznia 1887.

L. 2132. R. s. o. (293)

Przy szkole męskiej im Elżbiety we Lwowie, opróżniona jest posada rzeczywistego nauczyciela kierującego z roczną płacą 900 zł., dodatkiem za kierownictwo w kwocie 100 zł. i dodatkiem za pomieszkanie w rocznej kwocie 300 zł., a względnie z wolnem mieszkaniem. Również opróżniona jest posada rzeczywistego nauczyciela z roczną płacą 900 zł., przy szkole męskiej im. Konarskiego w eLwowie. Na te posady rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do dnia 5 lutego 1887.

Gdyby przy tej sposobności opróżniła się posada rzeczywistego nauczyciela kierującego z powyższemi poborami służbowemi, lub też posada nauczyciela rzeczywistego z roczną płacą 900 zł., albo też i z płacą 800 zł. rocznie przy jakiej szkole męskiej we Lwowie, natenczas rozpisuje się równocześnie konkurs na takie same posady nauczycielskie, mogące się opróżnić przy jakiejkolwiekbądź etatowej szkole męskiej we Lwowie. Ubiegający się o te posady, mają wnieść swoje podania w terminie powyższym do c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej we Lwowe i dołączyć wszystkie swoje dokumenta/kwalifikacyjne.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej.
We Lwowie, dnia 28 grudnia 1886.

L. 101 (272 1—3)

K o n k u r s

na posadę funkcyonaryusza c. k Prokuratoryi państwa w Zabłotowie z roczną remuneracyą 150 zł. Kompetenci mają wnieść podania należycie udokumentowane do c.k Prokuratoryi państwa w Kołomyi do 15 lutego 1887. Kołomyja, d. 10 stycznia 1887.

Za ck. Prokuratora: Rybczyński.

L. 298 (384 1—3)

C. k. sąd powiatowy, w Radomyślu poszukuje dyetaryusza z egzaminem hipotecznym na czas kilkom esięczny za miesięcznem wynagrodzeniem 35 złr.

Radomyśl, dnia 10 stycznia 1887.

Wyroki prasowe.

L. 219. (240)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy § 489 i 493 p. k. i §. 37 ust pras., że treść artykułu umieszczonego w czasopiśmie „Pszczółka“ nr. 30 z dnia 31 grudnia 1886 pod tytułem „Kronika bieżąca Wojna! Wojna. Z Rossyi“ — zawiera znamiona przekroczenia z § 308 ust. kar. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez ck. Prokuratora Państwa konfiskata tego artykułu

W skutek tego orzeczenia wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 6 stycznia 1887.

Kuratele.

L. 7384 (302 1—3)

Jan Torba z Benczyna N. do 67 z powodu marnotrawstwa bezwłasnowolny. Kurator Józef Opyrchał z Benczyna.

C. k. sąd powiatowy.
Kalwarya, dnia 30 grudnia 1886.

L. 9278 (260 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi Jana Hałana w kwocie 29 złr. wa. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 1 lutego, 1 marca i 16 marca 1887, o godzinie 10 przedpołudniem egzekucyjna licytacya $^{2}/_{4}$ części posiadłości w Rudnikach, wedle wykazu hipotecznego 136 do masy spadkowej Anny Krasy należących, na dwóch pierwszych terminach sprzedaż tylko za cenę wywołania 170 złr. lub powyżej, na trzecim zaś także poniżej takowej nastąpić może.

Jako wadyum kwota 17 złr. złożoną być ma, i że dla wszystkich tych, którzyby po dniu 4 kwietnia 1885 prawa rzeczowe na posiadłości, na sprzedaż wystawionej nabyli, lub którymby z jakiegobądź powodu uchwały niniejszej sprawy egzek. dotyczące, doręczone być nie mogły, Iwana Czeń, wójta w Rudnikach, kuratorem ustanowiono.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania wolno przejrzeć w sądzie.

Mikołajów, 15 listopada 1886.

L. 5273 (255 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy oszczędności w Wieliczce, w kwotach 21 złr. 20 ct., 20 złr. 80 ct., 20 złr 40 ct., 20 złr. i 250 złr w. a. z pn., odbędzie się licytacya realności, pod lwh. 1, 180 i 189 ks. gł. gr. Zręczyce objętych, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 3 lutego 1887,
dnia 1 marca 1887,
dnia 12 kwietnia 1887

zawsze o godzinie 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 684 złr.

Wadyum wynosi 69 złr. aw.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886, ustanawia się kuratorem c. k. notarjusza, p. Brunona Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Dobczyce, 4 października 1886.

L. 5272 (206 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy oszczędności w Wieliczce w kwotach 6 zł. 72 ct., 6 złr. 48 ct., 6 złr. 24 ct., 6 złr., 5 złr. 76 ct., 5 złr. 52 ct. i 138 złr. wa. z pn., odbędzie się licytacya realności pod lk. 80 Woli Zręczyckiej położonej, lwh. 76 ks. gł. gr. Zręczyce objętej, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 4 lutego,
dnia 2 marca i
dnia 13 kwietnia 1887,

zawsze o godzinie 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 350 złr wa.

Wadyum wynosi 35 złr. wa.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli, z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886, ustanawia się kuratorem c. k. notarzusza, p. Brunona Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Dobczyce, 1 października 18~6.

L. 5274 (214 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy oszczędności w Wieliczce, w kwotach 36 złr. 72 ct., 36 złr. 4 ct., 35 złr. 36 ct., 34 złr. 68 ct., 44 złr., 33 złr. 32 ct. i 408 z pn., odbędzie się licytacya realności pod lwh. 15 i 191 ks. gł. gr. Zręczyce objętych, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 4 lutego 1887
dnia 2 marca 1887
dnia 13 kwietnia 1887

zawsze o godzinie 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1790 złr. wa.

Wadyum wynosi 179 złr. wa.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza, p. Brunona Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Dobczyce, 1 października 1886.

L. 5268 (224 3—3)

C. k. sąd pow. w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy oszczędności w Wieliczce w kwotach 12 złr. 9 ct., 11 złr. 88 ct., 11 złr. 67 ct., 11 złr. 46 ct., 11 złr. 25 ct. i 150 złr. wa. z pn., odbędzie się licytacya realności pod l. k. 34 w Zagorzanach położonej, lwh. 34 ks. gł. gr. Zagorzany objętej, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 4 lutego
dnia 2 marca i
dnia 13 kwietnia 1887

zawsze o godzinie 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 485 złr. wa.

Wadyum wynosi 49 złr. wa.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza, p. Brunona Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Dobczyce, 1 października 1886.

L. 9286 (335 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza iż celem zaspokojenia należytości Zakładu kredytowego włościańskiego w Lwowie w kwocie 260 złr. 20 kr. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 18 lutego 1887, 18 marca 1887 i 19 kwietnia 1887. o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności pod Nr. k. 325 w Dembnie położonej spadkobierców śp. Fedka Dudka własnej.

Cena wywołania 550 złr. aw.

Wadyum 55 złr. aw.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, 18 sierpnia 1886.

L 18028 (331 2—3)

Realność pod lk. 39 w Czyżowie położona, do spadkobierców ś. p. Dmytra Panowyka należąca, objęta połową wykazu 150 i całym wykazem 151 gminy Czyżów, przymusowo publicznie sprzedaną będzie na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego 234 złr. 9 ct. z przyn., w dniach 3 lutego 1887, 3 marca 1887 i 4 kwietnia 1887, zawsze o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym; na powyższych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie, na trzecim terminie także i po niżej tej ceny, jednakowoż nie niżej kwoty, równającej się sumie pretensyj przywilejowanych i pretensyj hipotecznych.

Cena wywołania 533 złr.

Wadyum 52 złr. 30 ct.

Resztę warunków do przejrzenia w registraturze.

Z c. k. miej. del. sądu powiatowego.

Złoczów, 3 grudnia 1886.

L. 5310 (216 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy oszczędności w Wieliczce w kwotach 22 zł. 40 ct., 21 zł. 60 ct., 20 zł. 80 ct., 20 zł., 19 zł. 20 ct., 18 zł. 40 ct. i 460 zł. wa. zpn. odbędzie się licytacya realności pod lwh. 123 ks. gł. gm. Zręczyce objętej w trzech terminach, a mianowicie dnia 5 lutego, dnia 3 marca i dnia 14 kwietnia 1887 zawsze o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1161 zł. aw.

Wadyum wynosi 117 zł. wa.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności pod dniu 30 sierpnia 1886 r. ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Brunona Rogalskiego w Dobczycach.

C. k. sąd powiatowy

Dobczyce, 13 paździeznika 1886.

L. 16058, (357 2—3)

Sokalski ck. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Sokalu w ilości 200 złr. zpn. przymusowy jawny przetarg realności, a to całej l. 93 wyk., połowy l. 150 wyk. połowy l. 151 wyk. $^{43}/_{100}$ l. 152 wyk. dla gminy Moszkowa $^{43}/_{100}$ części l. 96 i całej l. 117 wyk. dla gminy Szmitkowa dłużnika Hrycia Wodonosa syna Dmytra i $^{1}/_{6}$ części ciała gr. l. 58 wyk. dla gminy Szmitkowa dłużnika Daćka Marczuka własnej na 402 st. ocenionych na dnie 25 stycznia, 1 marca i 12 kwietnia 1887, zawsze od godziny 10 rano w gmachu sądowym.

Poręczne 40 zł. 20 ct.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można realności te tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków tudzież protokół ocenienia przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Sokal, 25 listopada 1886.

L. 5161 (222 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy oszczędności w Wieliczce w kwotach 16 złr. 65 ct., 16 złr. 30 ct., 15 złr. 95 ct., 15 złr. 60 ct. i 160 złr. wa z pn., odbędzie się licytacya realności pod lk. 35 w Stryszawy położonej, lwh. 35 ks. gł. gr. Stryszawy objętej, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 4 lutego 1887
dnia 2 marca 1887
dnia 13 kwietnia 1887

zawsze o godz. 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 843 złr. 50 ct.

Wadyum wynosi 85 złr. wa.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886, ustanawia się kuratorem c. k. notarjusza p. Brunona Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy

Dobczyce, 1 października 1886.

L. 5313 (221 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy oszczędności w Wieliczce w kwotach 20 złr. 80 ct., 20 złr. 40 ct., 20 złr., 19 złr. 60 ct. i 240 zł. wa. z pn., odbędzie się licytacya realn pod lk. 39 Stryszowy położonej, l. wh. 39 ks. gł. gr. Stryszowy objętej, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 4 lutego 1887
dnia 2 marca 1887
dnia 13 kwietnia 1887

zawsze o godz. 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1345 zł.

Wadyum wynosi 135 zł. wa

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo sadowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Brunona Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy

Dobczyce, d. 13 października 1886.

L. 5267 (220 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy oszczędności w Wieliczce w kwotach 17 złr. 60 ct., 17 złr 20 ct., 16 złr. 80 ct., 16 złr. 40 ct., 16 złr., 15 złr. 60 ct. i 140 złr. wa. z pn., odbędzie się licytacya realności pod lk. 32 w Stryszowy położonej, lwh. 32 ks. gł. gr. Stryszowa objętej, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 4 lutego 1887
dnia 2 marca 1887
dnia 13 kwietnia 1887

zawsze o godzinie 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 280 zł.

Wadyum wynosi 28 zł. wa.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo sadowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Brunona Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy

Dobczyce, dn. 1 października 1886.

L. 5166 (207 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy Oszczędności w Wieliczce w kwotach 21 zł. 20 ct., 20 zł. 80 ct., 20 złr. 40 ct., 20 złr. 19 ct., 60 zł. i 240 złr. aw. z pn., odbędzie się licytacya realności pod lk. 31 Stryszowy położonej, lwh 31 ks. gł. gr. Stryszowy objętej, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 5 lutego
dnia 3 marca
dnia 14 kwietnia } 1887

zawsze o godzinie 10 przed poł.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1026 zł. wa.

Wadyum wynosi 103 zł. wa.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886 r., ustanawia się kuratorem ck. notaryusza p. Brunona Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy

Dobczyce. d. 1 października 1886

L. 5270 (254 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy Oszczędności w Wieliczce w kwotach 8 zł. 80 ct, 8 złr. 60 ct, 8 złr 40 ct., 8 złr. 20 ct., 8 złr., 7 złr. 80 ct. i 70 złr. z pn., odbędzie się licytacya realności pod lk. 22 w Stryszowy położonej, lwh. 22 ks. gł. gr. Stryszowa objętej, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 5 lutego
dnia 3 marca
dnia 14 kwietnia } 1887

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 225 zł. aw.

Wadyum wynosi 23 zł. aw.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886, ustanawia się kuratorem ck. Notaryusza p. Brunona Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy

Dobczyce, dnia 1 października 1886.

L. 5163. (205 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy Oszczędności w Wieliczce w kwotach 17 zł. 60 ct., 17 złr 20 ct, 16 złr. 80 ct., 16 złr. 40 ct., 16 złr., 15 złr. 60 ct. i 140 złr. wa. z pn., odbędzie się licytacya realności pod lk. 21 w Podolanach położonej, lwh. 21 ks. gł. gr. Podolany objętej, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 5 lutego 1887
dnia 3 marca 1887
dnia 14 kwietnia 1887

zawsze o godzinie 10 przed poł.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 792 zł. wa.

Wadyum wynosi 80 zł. aw.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hip. można przejrzeć w tut. sad. registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli, z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Brunona Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy

Dobczyce, d. 1 października 1886

L. 5311 (211 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy Oszczędności w Wieliczce w kwotach 32 zł. 40 ct., 31 złr. 80 ct., 31 złr. 20 ct., 30 złr. 60 ct., 30 złr., 29 złr. 40 ct. i 360 zł. wa. z pn., odbędzie się licytacya realności pod lk. 18 w Woli Zręczyckiej położonej, lwh. 17 ks. gł. gr. Zręczyce objętej, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 5 lutego 1887
dnia 3 marca 1887 i
dnia 14 kwietnia 1887

zawsze o godz. 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2160 zł. aw.

Wadyum wynosi 216 zł. aw.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Brunona Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy

Dobczyce, d. 13 października 1886.

L. 12493 (370 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że wskutek odezwy c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 23 marca 1886 l. 20738 i l. 20739 na rzecz c. k. uprzyw. austr. ogóln. Zakładu kredytowego ziemskiego we Wiedniu celem zaspokojenia resztującej na 1 października 1885 zapadłej raty w kwocie 315·63 franków raty w kwocie 3000 fr. i resztującego kapitału w kwocie 88040·93 frank. z pn., tudzież rat, 1 stycznia i 1

lipca b. r. zapadłych w kwocie 1050 złr., 1050 złr. i reszty kapitału w kwocie 20 411 złr. a. w. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż części dóbr Żywaczów I. II. III i IV. dłużników Grzegorza i Michała Zerygiewiczów własnych, w trzech terminach 30 marca, 27 kwietnia i 25 maja 1887, każdym razem o godzinie 10 rano w tut. sądzie obwodowym przeprowadzoną zostanie z tem, że przy pierwszych dwu terminach przedmiot sprzedaży za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 145000 złr., która służyć będzie oraz za cenę wywoławczą, na ostatnim zaś terminie także poniżej takowej, jednak nie niżej minimalnej ceny 95000 złr. sprzedany zostanie.

Wadyum wynosić ma 14500 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Termin do ułatwiających warunków wyznacza się na dzień 25 maja 1887 o godzinie 3 po południu.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się strony interesowane i wierzycieli wiadomych do rąk ich własnych, względnie wykazanych tychże zastępców, zaś tych, którzyby po dniu 17 kwietnia 1886 jako dniu wydania wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza, lub dalsze, w tej sprawie zapaść mogące, doręczone by być nie mogły do rąk kuratora, w osobie adwokata dra Dębickiego z substytucyą adw. dra Frachtenberga, ustanowionego i przez edykt niniejszy.

Kołomyja, 2 grudnia 1886.

L 8970 (374 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Kołomyi ogłasza, że na zaspokojenie sumy 13 złr. z przyn., odbędzie się sprzedaż realności wedle wyk. hip. l. 367 ks gruntowej gminy katastralnej Sopów, do Dmytra Fediuka należącej, na rzecz Eliasza Schiffmanna, na dniu 19 stycznia i dnia 24 lutego 1887, każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem, z tem, że w tych dwóch terminach sprzedaż realności tylko wyżej, lub za cenę szacunkową nastąpi.

Cena wywołania wynosi 13 zł. wa.

Zakład 1 złr. 30 ct

Do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na 24 lutego 1886 o 3 popołudniu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Milgrom.

Inne warunki złożone są w aktach w tutejszej registraturze.

Kołomyja, 4 lipca 1886.

L. 15200. (391 1 3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności w kwocie 300 złr. wa publiczna przymusowa sprzedaż realności nr. 33 w Borkach wielkich, dłużnika Leizora Potischmana własnej, dnia 21 stycznia 1887, d. 25 lutego 1887 i 24 marca 1887, zawsze o godzinie 9 rano przedsięwziętą będzie, i że realność ta na trzecim terminie, nawet niżej ceny szacunkowej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 223 zł. aw.

Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy miej. del.

Tarnopol, 31 lipca 1886.

L. 4715. (380 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 239 złr. 80 ct. a. w. z przyn., rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 63 sub rep. 34 w Równi położonej, dłużnika Hrycia Hłuszko własnej, w dniu 26 stycznia 1887, w dniu 23 lutego 1887 i w dniu 23 marca 1887, zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 500 zł. wa.

Zakład wynosi 50 złr. aw.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C. k sąd powiatowy

Ustrzyki, 16 listopada 1886.

L. 286. (419)

SPROSTOWANIE.

Edykt sądu powiatowego w Bolechowie z dn. 30 paźd. 1886 do l. 7758 w Gazecie Lwowskiej w nr. 4, 5 i 6 ogłoszony dotyczy sprzedaży trzech parcel gruntowych na Ławnim Brodi zwanych — do gospodarstwa pod lk. 10 w Czołhanach a nie w Czorthanach należących, co się niniejszem prostuje.

C. k. sąd powiatowy

Bolechów, 13 stycznia 1887

Rozmaite obwieszczenia.

L. 3460 (9389 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Borszczowie wzywa Hankę Makowską niewiadomą z miejsca pobytu by, do spadku po zmarłym w Bodiakowcach Michale Makowskim do roku tem pewniej zgłosiła się, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z kuratorem jej przeprowadzone i ukończone zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Borszczów, dnia 28 kwietnia 1886.

L. 15529 (9387 3—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców śp. Julianny Lewickiej, że Joanna Zajączkowa imieniem własnem i małoletnich swych dzieci zgłosiła pod dniem 8 sierpnia 1886 l. 11939 w drodze postępowania prostowawczego nowej księgi gruntowej dla gminy miasta Stanisławowa prawo własności do realności pod lk. $84^{1}/_{4}$ w Stanisławowie położonej wykazem hipot. l. 1268 objętej, skutkiem czego wyznaczono do rozprawy wedle ustawy z 25 lipca 187 nr. 96 dz. pp termin na 7 lutego 1887 o godzinie 10 rano, i że dla nich ustanowiono kuratora w osobie dr. Buczyńskiego adwokata krajowego.

Wzywa się zatem tychże, by temu kuratorowi potrzebną informacyę udzielili lub innego obrońcę sobie obrali

Stanisławów, 10 listopada 1886.

L. 12022 (9381 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Jana Kochanka, aby się do spadku Teresy Kochankowej zmarłej w Samocicach w dniu 1 lutego 1874 w ciągu jednego roku zgłosił gdyż po upływie tego czasu spadek ten z ustanowionym dlań kuratorem w osobie Jana Skowyry z Samocic pertraktowanym zostanie.

Dąbrowa, dnia 18 grudnia 1886.

L. 6937 (9383 3—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach wzywa posiadacza weksla z daty Rohatyn z dnia 26 lipca 1886 na 400 złr. wa. opiewającego, w 4 miesiące od dnia wystawienia płatnego przez Rachelę Margules na własne zlecenie wystawionego do Sendera Duba adresowanego i przez tegoż adresata akceptowanego, ażeby w 45 dniach weksel ten tutejszemu sądowi przedłożył i swoje prawa do tego weksla wykazał, gdyż w razie przeciwnym weksel ten na żądanie proszącego amortyzowany zostanie.

Brzeżany, 11 grudnia 1886.

L. 6772 (339 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Starejsoli, ustanawia wsporze wczętym na podstawie pozwu Jana Skocińskiego dnia 13 listopada 1886 l. 6772 przeciw masie wczęści nie objętej Józefa Schuchter względnie przeciw tegoż niewiadomym sukcesorom i przeciw, Amalii Schuchter o zapłacenie 459 złr. 75 cnt. aw. dla tej to masy względnie niewiadomych sukcesorów, kuratorem ad actum, pana Polikarpa Strzeleckiego z Chyrowa i zarazem wiadomem czyni, że do rozprawy sumarycznej termin na dzień 26 stycznia 1887 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym wyznaczono.

C. k. sąd powiatowy

L. 60625. (402 1—3)

Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy ustanawia dla niewiadomego z obecnego miejsca pobytu Feliksa Kozłowskiego, celem doręczenia mu pozwu z dnia 18 września 1886 do l. 44028, przez Józefę Binasiewiczową, przeciw niemu i Annie Kozłowskiej pto 384 zł. 88 ct. w. a. z pn. wytoczonego, jakoteż celem dalszego zastępywania go w tej sprawie kuratora ad actum w osobie p. adw. dra H. Szydłowskiego z substytucyą p. adw. dr. Byka, a doręczając ustanowionemu kuratorowi powyższy pozew z terminem do obrony na dzień 11 stycznia 1887 r., o godzinie 11 przed południem wyznaczonym, uwiadamia o tem niewiadomego z miejsca pobytu p Feliksa Kozłowskiego przez niniejszy edykt.

Lwów, dnia 5 stycznia 1887

L. 67106. (406 1 - 3)

C. k. sąd powiatowy m. d. S. I we Lwowie oznajmia Eugeniuszowi Senatowiczowi, niegdyś w Kurowicach zamieszkałemu, obecnie z miejsca pobytu nieznanemu, że przeciw niemu pod dniem 16 lipca 1886 l. 41105 przez Dawida Schwarzwalda, pozew o zapłacenie kwoty 12 zł. z pn. wniesiony został.

Gdy miejsce pobytu Eugeniusza Senatowicza nie jest wiadome, przeto odnośnie do prośby Dawida Schwarzwalda, pod dniem 18 listopada 1886 l. 67106 wniesionej, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum adw. dr. Romanowskiego we Lwowie, a zastępcą tegoż adw. dr. Małachowskiego we Lwowie, a zarządzając doręczenie rzeczonego pozwu do rąk kuratora, do rozprawy wedle postępowania w sprawach drobiazgowych, wyznacza się termin na dzień 20 stycznia 1887, o godzinie 9 przed południem, w sali rozpraw nr. I tutejszego sądu.

Wzywa się zatem Eugeniusza Senatowicza, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki prawne dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej za zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 21 grudnia 1886.

Upadłości.

L. 18229 (251 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że zarządcą masy konkursowaj Mojżesza Naglera, handlarza skór w Tarnopolu, ustanowiony został Dawid Franzos, a zastępcą zawiadowcy tejże masy Smiche Landesberg.

Tarnopol, dnia 3 grudnia 1886.

L. 412 (304 3—3)

Von dem k. k. Kreisgerichte in Stanislau wird über das gesammte bewegliche, und in den Ländern, für welche die Konkursordnung vom 25 Dezember 1868 (N. 1 R. G. Vo. vom Jahre 1869) gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des protokolirten Kaufmanns einer Manufaktur Waarenhandlung in Stanislau Mendel Borall der Konkurs eröffnet, zur Leitung desselben Herr k. k. Landesgerichts Rath Leżański als Konkurskommissär und Herr dr. Ludwig Katzenellenbogen als einstweiliger Vermögens Verwalter bestellt, und die Gläubiger aufgefordert, bei der auf den 28 Februar 1887 um 10 Uhr Vormittags angeordneten Tagfahrt, unter Beibringung der, zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege, über dessen Bestätigung oder über die Ernennung eines anderen Massaverwalters und eines Stellvertreters desselben ihre Vorschläge zu erstatten und die Wahl eines Gläubiger Ausschusses vorzunehmen.

Wer an die gemeinschaftliche Konkursmasse einen Anspruch als Konkurs Gläubiger stellen will, wird aufgefordert, seine Forderungen, selbst wenn ein Rechtstreit darüber anhängig sein sollte, vor Ablauf der Liquidirungs Tagfahrt bei diesem Kreisgerichte, nach Vorschrift der Konkurs Ordnung, zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachtheile, zur Anmeldung, und bei der Tagfahrt, welche auf den 4 April 1887 um 10 Uhr Vor Mittags bestimmt wird, zur Liquidirung, und zur Rangsbestimmung zu bringen.

Den bei dieser Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl, an die Stelle des Massaverwalters, seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubiger Ausschusses, welche bis dahin im Amte wären, andere Personen ihres Vertrauens endgiltlich zu berufen.

Zugleich wird die allgemeine Liquidationstagfahrt, als eine Vergleichstagfahrt nach §. 68 der Konkursordnung bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Konkursverfahrens werden in der „Gazeta Lwowska" erfolgen.

Stanislau, 11 Jänner 1887.

L. 8884 (187 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie, znosi niniejszem w myśl §. 159 i 160 ust. konk. konkurs do majątku Berla Semlera właściciela handlu drombniejszemi towarami w Rzeszowie uchwałą z dnia 11 maja 1882 do l. 2636 otworzonego.

Rzeszów, 16 grudnia 1886

L. 15 (196 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 Nr. 1 dz. u. p. p z roku 1869 obowiązuje położonego nieruchomego majątku masy spadkowej Zacharyasza Stein z Kut i że do kierowania tym konkursem ustanowionym został jako komisarz konkursowy c. k. sędzia powiatowy w Kutach zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy adw. dr. Zakczewski z Kosowa

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe z którego bądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku do dni 60 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie zgłosili i aby na terminie na dzień 28 lutego 1887 o 9 przed południem do likwidacyi ogólnej w biurze komisarza konkursowego wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali. Zresztą wolno będzie wierzycielom którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy tegoż zastępcy i wydziału innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia termin się na dzień 10 lutego 1887 godzinę 9 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreście wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą zostaną w części urzędowej Gazety Lwowskiej ogłaszane.

Kołomyja, dnia 2 stycznia 1887.

(397 1—3)

Wierzyciele konkursowych Dawida Pohorylesa z Husiatyna zawiadamiam, że rachunki i projekt podziału, gotówką jest u mnie złozony, i że zarzuty przeciw tymże umorzone być mogą.

Do rozprawy nad zarzutami i do likwidacyi ogłoszonych wierzytelnoéci wyznaczam termin na dzień 28 stycznia 1887, o godzinie 9 rano w sądzie powiatowym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Husiatyn, dnia 2 stycznia 1887.

L. 60323. (404 1—3)

Ces. kr. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 D p. p., położony majątek Markusa Zelnika, kramarza we Lwowie

Kierownictwo tego konkursu poruczasię panu radcy sądu kraj. Nemethemu, jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dr. Nathansona, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski, co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 19 stycznia 1887, o godzinie 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych, przed upływem 8 marca 1887 i podać ją na terminie na dzień 22 marca 1887, o godzinie 10 przed południem wyznaczonym, do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie, w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody, w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej."

Z c. k. sądu krajowego

Lwów, dnia 24 grudnia 1886.

Kuratele.

L. 4285 (129 3—3)

Kość Onyszczak, włościanin z Wołoszczyzny został uchwałą c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 17 maja 1884 l. 4793 uznany marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiony Hryńko Alfaroicki, włościanin z Wołoszczyzny.

C. k. sąd powiatowy

Bóbrka, dnia 22 czerwca 1886.

L. 5906 (41 3—3)

Podaje się do publicznej wiadomości, że gospodarz z Hwozda, Hnat Szwajuk przez c. k. sąd obwodowy w Stanisławowie pod datą 3 lipca 1886 l. 8888 za marnotrawcę uznany został, i że sąd tutejszy dla niego kuratorem gospodarza Hnata Janciuka z Hwozda ustanawia.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna, dnia 20 lipca 1886

L. 9558 (42 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że Michał Muczarny z Tarnawicy został za marnotrawcę uznanym.

Kuratorem zamianowano Józefa Zawadzkiego.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna, 28 grudnia 1886.

L. 5153. (9390 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Borszczowie ogłasza Iwana Semeczyszyna, syna Hnata z Cyzan marnotrawcą.
Kuratorem Stefan Makuhoniuk.
C. k. sąd powiatowy
Borszczów, 12 czerwca 1886.

L. 13204 (9395 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Śniatynie uznał Artemija Wełykahołowa ze Stecowy za marnotrawcę, ustanawiając dlań kuratora Jakowa Nikieforuka, ze Stecowy.
Sniatyn, dnia 27 listopada 1886.

L. 26468 (83 3—3)
Ignacy Łabno z Łękawicy marnotrawcą.
Kuratorem Jędrzej Kępa z Łękawicy.
C. k. sąd pow. miej. del.
Tarnów, dnia 6 listopada 1886.

L. 9539 (116 3—3)
Franciszek Rup z Bielin uchwałą ck. sądu obwodowego w Rzeszowie z d. 2 grud. dnia 1886 l. 8736 uznany za głupkowatego
Kuratorem ustanowiono Walentego Wragę z Bielin.
Ulanów, dnia 12 grudnia 1886.

L. 3894 (131 3—3)
Iwan Hrycaj, rolnik z Horodysławic, został uznany, uchwałą ck. sądu krajowego we Lwowie z dnia 24 kwietnia 1886 l. 18519 marnotrawcą.
Fedko Hrycaj, z Horodysławic został dla niego ustanowiony kuratorem.
C. k. sąd powiatowy
Bóbrka, dnia 2 maja 1886.

L. 8242 (47 2—3)
Lwowski c. k. sąd krajowy uchwałą dtto. 7 b. m. l. 51750 uznał Andrucha Zelizniaka z Mszany marnotrawcą, dla którego Ołeksę Maćków kuratorem zamianowano.
C. k. sąd powiatowy.
Janów, dnia 18 listopada 1886.

L. 13612 (128)
Maryana Rola i Józefa Rola z Sienny uznano za umysłowo niedołężnych a kuratorem dla nich Mateusz Salaman z Sienny ustanowionym został.
C. k. sąd pow. miej. delg.
Nowy Sącz, 13 grudnia 1886.

L. 5069 (150 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Jordanowie ogłasza, że Filip Kluska, gospodarz z Skomielny białej uchwałą c. k. sądu obwodowego w Wadowicach z dnia 27 listopada 1886 do l. 5429ciw. za marnotrawcę uznany został i że kuratorem dla niego ustanowiony został Franciszek Gidziński ze Skomielny białej.
C. k. sąd powiatowy.
Jordanów, dnia 13 grudnia 1886.

L. 6661 (130 1—3)
Dmytro Paraszczuk, rolnik z Horodysławic został uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 17 lipca 1886 l. 30102 znany marnotrawcą.
Kuratorem dla niego ustanowiony Dmytro Jawny z Horodysławic.
C. k. sąd powiatowy
Bóbrka, dnia 24 lipca 1886.

L. 4862 (337 1—3)
Marya Balas z Czajkowic uznana za marnotrawczynię, kuratorem ustanowiony Jan Gąsior z Czajkowic.
Rudki, 30 sierpnia 1886.

46934 (265 1—3)
C. k. sąd krajowy uznaje Chaję Laję ...tz, właściwie Rettel, głupowatą i ustanawia dla jej osoby i majątku kuratorem Szymona Herscha Müllera.
Lwów, 9 października 1886.

L. 47455 (177 1—3)
Dla uznanej, uchwałą ck. sądu kraj. w Krakowie z dnia 5 listopada 1886 l. 28812, marnotrawczynię Rozalii z Chwastków Maretowej z Krowodrzy ustanawia się kuratorem Franciszka Mareta.
C. k. sąd deleg. miej.
Kraków, 2 grudnia 1886.

Księgi gruntowe.

609. (409)
Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Mielcu urzędująca zawiamia, iż na dniu 18 stycznia 1887, rozpoczyna dochodzenia miejscowe, celem założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Mielec.
Bliższe szczegóły ogłoszenia zawierają w urzędach gminnych.
Mielec, 17 stycznia 1887.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galic. Zakład kredyt. włościański w likwidacyi.

L. 199. (Wykaz w myśl art. 91 statutu).

Stan z dniem 31 grudnia 1886 r. wynosił:

Wpłaconych udziałów	złr. 485.910.—
Asygnat kasowych	„ 26.300.—
5 prc. listów zastawnych	„ 674.900.—
6 prc. listów „	„ 3.278.200.—
6 prc. oblig. komunalnych	„ 38.600.—

Lwów, 14 stycznia 1887. **Komitet likwidacyjny.** 343

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Craci Fiałkowskich